

JAGTEN PÅ SKRUMPELEVEREN

Spec Script
Bjarne O.

Copyright © 2008 Bjarne O.
bjarneo@bbsyd.dk
www.bjarneo.com
41461344

FADE IN:

1 EXT. BISSERUP HAVN - MORGEN 1

Vindstille, diset, tidlig sommermorgen.

Skilt: "BISSERUP, SOMMEREN 2007"

ALFRED FONDUE SØRENSEN, 12, en underlig blanding af Peter Pan og Woody Allen iført gammeldags tøj, kommer løbende panisk ud på havnemolen.

Han standser forpustet midt på molen og ser sig tilbage.

ALFRED (V.O.)

Jeg vidste ikke, hvorfor jeg flygtede.

(beat)

Det var sikkert det svenskeren havde sagt i telefonboksen ved Lodskroen.

2 INT. TELEFONBOKS VED LODSKROEN - MORGEN (FLASHBACK) 2

SVENSKEREN, GÖSTA, 42, en lille alvorlig Gösta Eckman-type, står og taler i telefon.

SVENSKEREN

Sprit!

3 EXT. BISSERUP HAVN - MORGEN 3

Alfred står midt på molen og kigger sig bange og forpustet omkring.

ALFRED (V.O.)

Jeg måtte ikke komme i nærheden af noget, der havde med det ord at gøre.

(beat)

Ikke engang ordet. Sådan tænkte min hjerne sikkert.

(beat)

Det var derfor, jeg var løbet herved til havnen, da han pludselig kiggede ud af telefonboksen.

4 EXT. LODSKROEN - MORGEN (FLASHBACK) 4

Svenskeren kigger ud af telefonboksen på Alfred, som står og piller næse.

5 EXT. BISSERUP HAVN - MORGEN

5

Alfred vender hurtigt hovedet og kigger op mod grusvejen, der fører til Lodskroen.

ALFRED

Rolig, Alfred.

(beat)

Svenskeren kiggede bare ud, helt tilfældigt, som man gør, når man står i en telefonboks.

(beat)

Det er jo det vinduerne er til...

(slapper af og smiler)

Ja, slap af Alfred. Du er kommet til Bisserup for at slappe af, ikke for at gå amok.

Han begynder at slentre fløjtende og påtaget nonchelant længere ud på molen.

ALFRED (V.O.)

Jeg vidste godt, jeg havde fået nervøse nerver af at leve 12 år sammen med min mor.

(beat)

Hun var oven i købet begyndt at barbere sig på hagen og sende mig ud af byen, hvergang nyhederne var dårlige.

(beat)

Det var derfor, jeg var blevet sendt på sommerferie i Bisserup.

6 INT. ALFREDS FORÆLDRES KØKKEN - DAG (FLASHBACK)

6

Alfred sidder i et lille køkken og spiser Frost Flakes.

Nyhederne er igang i køkken-tv'et.

Hans mor, BYRDA FONDUE SØRENSEN, 37, en alvorlig, bestemt kvinde, i lange skinnende slacks, lytter sammenbidt, mens hun nænsomt barberer sig på hagen med en ladyshaver.

Alfreds far, AXEL, 40, en fin lille mand i sort "DR1"-T-shirt, sidder koncentreret og følger med i nyhederne.

7 INSERT AF TV-NYHEDERNE

7

NYHEDSOPLÆSER

Hver femte barn i femte klasse har været fuld.

(MORE)

NYHEDSOPLÆSER (CONT'D)

(beat)

Nu må der indføres spiritusforbud
i Danmark, ligesom i Sverige,
mener flere politikere.

Nyhedsoplæseren vender sig til en gæst i studiet --

-- CHRISTIAN STRUENSE, 39, en ung David Niven-type - med
flot kraftigt, sort hår, overskæg og designer-briller.

NYHEDSOPLÆSER

Men det mener du, Christian
Struense, vil være meget forkert.

(beat)

Er det fordi, du er spiritus
grossist og lever af at sælge
spiritus?

STRUENSE

Selvfølgelig ikke.

(beat)

Det er udelukkende fordi et
forbud blot vil give sprit-
smuglerne endnu bedre vilkår,
end de har i forvejen ...

(beat)

...Takket være Statens høje
spiritusafgifter...

(beat)

...og det er det værste tidspunkt
netop nu at indføre et forbud,
hvor spritsmuglerne planlægger
at sælge billig spiritus til
børn i hele Norden, direkte på
skolerne...

BYRDA (O.S.)

Han er fuld af løgn. Hvor ved
han det fra...?

NYHEDSOPLÆSER

Hvor ved De det fra?

BYRDA (O.S.)

Se...hørte I det, fjernsynet
spurgte om det samme som mor.

AXEL (O.S.)

Ja, du er dygtig, Byrda.

STRUENSE

Det har han selv fortalt mig.

NYHEDSOPLÆSER

Jaså...Hvem?

STRUENSE

Lederen af nordens største sprit-smuglerbande...

Han tager en lille båndoptager op af lommen og lægger på bordet --

-- og trykker på PLAY:

W.C.FIELDSTEMME PÅ BÅND

"Du kan godt opgi', din narryle, du finder mig aldrig...

(beat)

...og danskerne går aldrig med til at forbyde alkohol...jeres selvmordsprocent er høj nok i forvejen...

(beat)

Jeg hjælper faktisk bare de stakkels danske skolebørn med at glemme, at livet er noget lort.

(beat)

Og min sprit er bedre end Ecstasy og 100 gange billigere..."

Manden høres pludselig hive kraftig, hvæsende efter vejret og forbindelsen afbrydes brat.

Struense slukker for båndoptageren.

NYHEDSOPLÆSER

Hvordan kan man være sikker på, du ikke selv har lavet det bånd, Struense...?

(beat)

Hvorfor skulle en spritsmugler indtale sådan en besked på din telefonsvarer...

(beat)

...og lyde som W.C. Fields...?

STRUENSE

Fordi jeg er tæt på at afsløre ham...

BYRDA (O.S.)

Han er fuld af løgn!

8 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - DAG (FLASHBACK)

8

Byrda, i sine slacks, står med en pegepind og peger hårdt på en tavle --

-- hvor hun har skitseret Alfreds liv frem til hans syv-ogtyvende år.

ALFRED (V.O.)

Min mor stolede ikke på nogen...

(beat)

Og Statsministeren gør ikke noget, siger hun. Og alle de andre forældre har også for travlt med at tjene penge og realisere sig selv, til at interessere sig for deres børn.

(beat)

Derfor har hun omhyggeligt planlagt mit liv helt frem til jeg bliver syvogtyve.

9 EXT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - DAG (FLASHBACK) 9

Byrda, i sine skinnende slacks, pumper sammenbidt Alfreds cykel så hårdt at dækkene er ved at eksplodere.

Den har 2 cykeltasker og et lille dannebrogflag.

Alfred står ved siden af og drikker Letmælk.

BYRDA

Jeg har ikke sat dig i verden for, at du skal blive dranker, ligesom alle andre.

10 INT. SKOLEKAMMERATS FORÆLDRES HUS - AFTEN (FLASHBACK) 10

Unge 11-12 årige vrikker på stedet i stuen til musik badet i lysshow.

ALFRED (V.O.)

Så mens mine jævnaldrende gik til fester og kørte på mountain bikes...

11 EXT. PARK - DAG (FLASHBACK) 11

11-12 årige drøner hasarderet rundt og skræmmer dyreliv og parkgæster -- der løber skrigende væk.

12 INT. MUSEUM - AFTEN (FLASHBACK) 12

Alfred, med kvart letmælk i hånden som han drikker af, går sammen med sin mor, stadig iført slacks, og kigger på "SYSTUEN GENNEM TIDERNE".

Byrda er begejstret og har tårer i øjnene.

ALFRED (V.O.)

...gik jeg på museum med min mor og drak Letmælk...

13 INT. BØRNEVÆRELSE - AFTEN (FLASHBACK) 13

En 12-årig dreng kysser en 12-årig pige på knæene og trækker med stort besvær hendes ankelsokker af.

Mens en moden kvinde i dykkerdragt giver en bar behåret Mand hårde piskeklask i enden på tv.

ALFRED (V.O.)

Og mens mine jævnaldrende kyssede hinanden i deres fritid og så porno om natten...

14 INT. TIVOLIS KONCERT SAL - AFTEN (FLASHBACK) 14

Alfred, med kvart Letmælk som han drikker af, sidder sammen med sin mor og lytter til stor, flot, brusende klassisk musik: Ravel's "Gåseeventyret".

ALFRED (V.O.)

...sad jeg i Tivolis koncertsal sammen med min mor og hørte Ravel...

15 EXT. KONGELIGE BIBLIOTEK - AFTEN (FLASHBACK) 15

Alfred sidder alene i den store læsesal og læser i en stor, gammel bog. En kvart Letmælk med sugerør står ved siden af ham.

Alfred suger forsigtigt en tår Letmælk.

En tør hosten runger ensomt.

ALFRED (V.O.)

...og hvis der blev tid inden biblioteket lukkede, læste jeg om Munkenes hverdag i Tibet. Det var Munkene, der havde lært mig, at forestille mig en dadel, når jeg blev bange.

(beat)

Det gjorde mig helt rolig.

Han læser/messer nogle tibetanske ord op fra bogen og pludselig viser der sig en middelstor dadel lige foran ham. En af de andre i læsesalen kigger hen og studser.

16 EXT. BISSERUP HAVN - MOLEN - MORGEN 16

Alfred nærmer sig molekanten.

Alfred standser ved molekanten og kigger ud over fjorden der er næsten helt gemt i morgendisken.

Han gaber, rolig igen.

ALFRED

Alt er som det skal være.

(beat)

Det er bare fordi, jeg er træt
og har nervøse nerver.

Han skal til at gå tilbage --

-- da et par hurtige lysglimt ses ude i fjorden.

Han forsøger at ignorere sin angst.

ALFRED

...meget træt...

Lysglimtene viser sig igen.

Alfred ignorerer.

ALFRED

...og meget nervøse nerver?

Han stivner --

-- da gruset på stien op til Lodskroen sætter sig i
bevægelse.

Han kigger ud på fjorden --

-- og ser lysglimtene nu helt tydeligt signalierer til
nogen inde på land.

Han går i panik. Spurter op til nogle olietønder ved
fiskerhuset lige ved indkørslen til havnen.

17 EXT. BISSERUP HAVN - BAG TØNDER - MORGEN

17

Alfred lander klodset bag tønderne --

-- og kigger bange ud.

Og ser omridset af en pram dukke op tæt ved molen.

SKRIDT høres pludselig lige bag ham.

Han snurrer rundt --

-- og kigger ud mellem tønderne og blir endnu mere skræk-
slagen, da en Nosferatu-skikkelse nærme sig tønderne.

Alfred begynder at messe de Tibetanske ord og prøver at
forestille sig en dadel.

En middelstor dadel materialiserer sig et øjeblik foran
ham.

Men forsvinder igen med et FLOP --

-- Da den uhyggelige skikkelse springer ind over tønderne og lander lige ved siden af ham.

Alfred er ved at besvime -- men opdager så, at det ikke er en vampyr -- men en meget køn pige på hans egen alder, URSULA STRUENSE, 12, datter af Christian Struense.

Med alt for store bryster for en 12-årig pige.

Hun har sorte læderbukser på, et helt hvidt, kortklippet hår, der gør hendes sminkede ansigt helt perfekt symetrisk.

Han smiler overrumplet. Synes hun ser godt ud og kan ikke slippe hendes alt for store bryster med øjnene.

Hun smækker en hånd på hans mund.

Og kigger ud mellem tønderne, idet --

-- en varevogn drøner støvophvirvlende forbi og kører ud på molen.

18 EXT. BISSERUP HAVN - MORGEN 18

Den lille fiskepram lægger til ved molen, hvor varevognen standser.

Svenskeren stiger ud af varevognen og hjælper en lille, BRED MAND i olietøj og vaders op på molen.

De begynder at trække frem og tilbage mellem pram og varevogn med FLASKE KLIRRENDE KASSER.

19 EXT. BISSERUP HAVN - BAG TØNDER - MORGEN 19

Alfred bliver helt hvid i ansigtet og panisk.

ALFRED
(forfærdet)
Sprit!! Det er spiritus!

Hun gir ham en albue i siden, og strammer grebet om hans mund.

URSULA
Hvad laver du her, Børge?

Han kan ikke svare på grund af hendes hånd.

Hun fjerner den.

ALFRED
Jeg laver ikke noget. Det er
sprintsuglere...
(MORE)

ALFRED (CONT'D)

(beat)

Min mor sender mig til Tibet!

Hendes albue gentager spørgsmålet.

URSULA

Du har præcis ti sekunder....

ALFRED

Ti sekunder...?

Hun hysser af ham og kigger ud mellem tønderne.

20 EXT. BISSERUP HAVN - MORGEN 20

Olietøjsmanden skynder sig ombord i sin båd og tøffer væk i morgendisens.

Svenskeren stiger ind i varevognen og starter den.

21 EXT. BISSERUP HAVN - BAG TØNDER - MORGEN 21

Ursula sigter pludselig på Alfreds næse med en gammel colt.

Han kan ikke få vejret.

ALFRED

Jeg...

(stemmen svigter)

...Jeg er på ferie.

URSULA

Her, bag tønderne?

ALFRED

Det er rigtigt. Du kan selv gå om på campingpladsen. Der står mit telt og min cykel...

22 EXT. BISSERUP CAMPINGPLADS - MORGEN 22

Alfreds lille telt og cykel med cykeltaskerne og Dannebrogssflag står imellem store telte og campingvogne.

"KONG CHRISTIAN STOD VED HØJEN MAST"-strofe høres kort og højtideligt på lydsiden.

23 EXT. BISSERUP HAVN - BAG TØNDER - MORGEN 23

Ursula kigger ud, da varevognen kører støvophvirvlende forbi.

Så presser hun colten mod Alfreds næse.

ALFRED

...det er rigtigt. Jeg skulle ha' ligget der nu...og sove...

URSULA

(farligt smil)

Kan du godt li' at sove?

Fjederen i coltens hane giver en briste-lyd fra sig.

ALFRED

(panisk)

Hvordan vil du have, jeg skal forklare det? Jeg er på sommerferie. Hvad er der nu galt med det?

(beat)

Der er mange, der stadig holder sommerferie...

Der er på en gang noget farligt og sørgmodigt i hendes øjne, der distraherer ham.

ALFRED

Jeg-jeg stod omme ved kroen og pillede næse, da-da pludselig den lille spritsmugler kiggede ud af telefonboksen direkte på mig...

24 EXT. LODSKROEN - MORGEN (FLASHBACK)

24

Alfred står og piller næse og kigger ind på svenskeren, som står i telefonboksen og taler i telefon.

Alfred stivner, da svenskeren pludselig kigger ud på ham med et ondt blik, og gør mine til at komme ud.

Alfred stikker af.

ALFRED (V.O.)

...han så ud som om, han ville komme ud. Der gik panik i mig. Jeg er ikke nogen helt. Jeg er fra Nørrebro.

25 EXT. BISSERUP HAVN - BAG TØNDER - MORGEN

25

Ursula presser colten hårdere mod Alfreds forklarende næse.

ALFRED

Jeg har spist ekstra stærke
jernpiller siden jeg var fire
...og har hørt klassisk musik
lige siden...

URSULA

Hvorfor stod du og pillede næse
udenfor telefonboksen? Er du
pervers eller sådan noget...?

ALFRED

Nej. Jeg skulle ringe hjem til
min mor. Det skal jeg gøre
hver dag. Det er en aftale. Du
kender hende ikke.

(beat)

Det andet ord jeg lærte af hende
var "aftale". Det første var
"straf".

Hun fjerner colten fra hans næse, tydeligt forundret.

Han ømmer sin næse, mens:

ALFRED

Den første sætning jeg lærte
var "Blodsprængte øjne vil komme
og besøge dig om natten, hvis
du ikke spiser op".

(beat)

Lige ind til 4. klasse kunne
jeg ikke sige en hel sætning
uden at begynde at tude.

(beat)

Jeg var bange for ord. Jeg
troede ord var noget, min mor
havde puttet ind i mit hoved,
fordi jeg havde været uartig.

(beat)

Og at hun ville straffe mig
endnu mere, hvis jeg kom til at
sætte dem forkert sammen.

Hun presser colten mod hans næse igen.

URSULA

Hvor fanden er du stukket af
fra?

ALFRED

Hvad?

URSULA

Du er jo et nervevrag.

ALFRED

(stolt)

Ja. Det har jeg været det meste af mit liv.

(beat)

Og jeg vil langt hellere være et nervevrag end at spille min tid ligesom jer med-med at lytte til pop-musik og spise Ecstasy og sniffe éngangsligthere og drikke mig fuld og se hård porno hele natten...

Hun slår pludselig i en SKRALDLATTER.

URSULA

Der er typisk mit held at rende ind i en "Gyllesniffer".

(beat)

Men du er den eneste, der er til rådighed.

ALFRED

Til "rådighed"?

Hun trækker en overrumplet Alfred med ud mellem tønderne.

26 INT. FRISØR SALON - MORGEN

26

CHRISTIAN STRUENSE sidder i stolen og blir klippet. Han er næsten ikke til at kende igen med sin nye korte frisure og skægget barberet af.

En mobiltelefon RINGER.

Han tager en mobil ud af jakkelommen.

STRUENSE

Struense...?

27 INT. LAFONGS KONTOR - MORGEN

27

CARL LAFONG, 50, spiritusmuglerboss og hobby-fægter -- der ligner W.C.Fields, står og taler i telefon med en overraskende naturtro kvindestemme.

LAFONG

Jeg ringer fra "Ingrid Heiberg Hjemmet" for at fortælle Dem, at Deres datter er stukket af.

28 INT. FRISØR SALON - MORGEN

28

Struense læner sig frem i stolen.

Frisøren klipper sin kam midt over.

STRUENSE

Stukket af!?

LAFONG (O.S.)

Ja, vi beklager meget...men politiet mener, hun ikke kan være nået langt...i hendes tilstand...

29 INT. LAFONGS KONTOR - MORGEN

29

Lafong begynder at HVÆSE, tager en iltmaske og suger ilt, holder op med at hvæse og fortsætter med kvinde-stemme.

LAFONG

Bare rolig, Hr. Struense. Politiet regner med, hun er taget til Bisserup...til Lodskroen, hvor de serverer stærk spiritus...alle veje fører til rom...

(med egen W.C.

Fields-stemme)

...og iøvrigt laver Lodskroen Nordens bedste stegte ål - med gammeldavs persillesovs!

30 INT. FRISØR SALON - MORGEN

30

Struense ved hvem han taler med.

STRUENSE

Hvem taler jeg med?

LAFONG (O.S.)

Det ved du vist godt, din narryle. Du har jo forsøgt at finde mig i årevis...

STRUENSE

Du er ham...svinet der vil sælge billig sprut til børn i hele Norden...

Frisøren studser.

31 INT. LAFONGS KONTOR - MORGEN

31

Lafong smiler.

LAFONG

I vore dage er der kun to måder
at komme frem på - ved at sælge
spiritus eller ved at drikke
det.

(beat)

...Hvorfor skal de stakkels
børn altid snydes...? Jeg drak
aldrig noget stærkere end øl
før jeg blev 12...og se hvordan
det er gået mig. Jeg har kun
været fuld én gang i mit liv.
Det varede treogtyve år...

Han griner en hvæsende latter.

32 INT. FRISØR SALON - MORGEN

32

Frisøren er nysgerrig efter at finde ud af, hvem der er i
telefonen.

STRUENSE

Hvad har du gjort ved min datter?

LAFONG (O.S.)

Ingenting...præcis ligesom dig,
din narryle. Og du har ingen
undskyldning lige som mig. Min
far bad mig altid om, at gå ud
og lege i trafikken.

STRUENSE

Jeg slår dig ihjel!

Frisøren taber sin saks.

33 INT. LAFONGS KONTOR - MORGEN

33

Lafong HVÆSER, tager iltmasken og suger ilt et øjeblik,
og fortsætter så:

LAFONG

Såå, din narryle. Det er ikke
min skyld, din datter er blevet
alkoholiker...det kan du kun
bebrejde dig selv for...

(beat)

...man kan ikke have børn og så
ikke interesserer sig for dem...
hvis man ikke viser dem at man
elsker dem, så går de i stykker.

(beat)

Min far kunne kun li' børn,
hvis de var ordentlig tilberedt.

Han griner og HVÆSER livstruende igen og suger ny ilt i masken.

34 INT. FRISØR SALON - MORGEN 34

Struense rejser sig.

STRUENSE
Hvad forlanger du?

LAFONG (O.S.)
Ikke meget...jeg er en beskeden mand...

STRUENSE
Du er en lort! Hvor meget...!?

LAFONG (O.S.)
Ja, jeg er en lort, livet er noget lort...det hele er noget fis...
(beat)
Og der kommer et tidspunkt i ethvert menneskes liv, hvor man må ta' tyren ved halen og ha' ører i nakken.

STRUENSE
Hvor meget!

35 INT. LAFONGS KONTOR - MORGEN 35

Lafong bliver alvorlig, og hans ansigt mere krøllet.

LAFONG
Dit liv.

36 EXT. LODSKROEN - MORGEN 36

Svenskerens varevogn med smuglerspritten står parkeret udenfor.

Ursula kommer trækkende med Alfred, begge snigende.

ALFRED
Jeg gør det ikke. Jeg skriger, hvis du bestiller en øl til mig.

37 INT. LODSKROEN - HALL - MORGEN 37

Svenskeren og kroindehaveren standser lige ved trappen op til værelserne.

SVENSKEREN

Jeg skal lige pakke og spise
morgenmad, så kører jeg.

KROINDEHAVER

Sågerne.

SVENSKEREN

Er det muligt at få stegt ål?

KROINDEHAVER

Stegt ål...? Til morgenmad...?

SVENSKEREN

Ja...med-med persillesovs...?

KROINDEHAVER

Jah...det kan vi sikkert godt
finde ud af.

SVENSKEREN

Tak.

Svenskeren forsvinder op af trappen til soveværelserne.

Kroindehaveren går hovedrystende ind i restauranten.

KROINDEHAVER (O.S.)

Persillesovs til morgenmad...huh,
Svenskere...

Ursula har stået skjult sammen med Alfred og hørt det
hele.

38 INT. LODSKROEN - DAMETOILETTET - MORGEN 38

Ursula kommer ind med Alfred.

Og søger direkte hen til en af båsene og skubber ham ind
og går selv med ind og låser døren.

39 INT. LODSKROEN - WC BÅS - MORGEN 39

Alfred går i panik.

ALFRED

Er du klar over, hvad man kalder
det her i Østlandene?

URSULA

Jeg kan ikke gøre det alene.

Han stivner.

ALFRED

Jeg er på ferie. Hvis du smider bukserne, skriger jeg. Jeg garanterer ikke for mine handlinger. Jeg har levet en beskyttet tilværelse hele mit liv.

Hun presser igen colten mod hans næse.

URSULA

Luk bylden, Børge.

ALFRED

Jeg hedder Alfred...

(synker)

...og jeg får kun fyrre kroner om måneden i lommepenge. Og det stiger ikke før, jeg bliver soldat. Jeg kan umuligt forsørge en familie...

URSULA

(griner)

Du er edermame tynd i nakken, mand. Hold kæft en spasser. Er du på Ecstasy?

ALFRED

Jeg må have det skriftligt.

Hun griner hjerteligt og trækker bukserne ned og sætter sig på wc'et og tisser.

URSULA

Tror du virkelig, jeg vil knalde med sådan en "Gyllesniffer" som dig?

Hans blik begynder at flakke omkring for til sidst at fokusere på loftet --

-- hvor én har skrevet med tusch: "Gud og din mor ser alt. Husk at vaske hænder!"

40 EXT. MOTORVEJ - MORGEN

40

En splinterny sort Chrysler PT Cruiser med "STRUENSE SPIRITUS ENGROS" på siden suser udenom de andre biler.

41 INT. CHRYSLER - MORGEN

41

Christian Struense sidder sammenbidt og taler i mobil.

STRUENSE

Jeg vil skide på, om hun stadig sover.

42 EXT. INGRID HEIBERG HJEMMET - MORGEN 42

Præsentation og skiltet: "INGRID HEIBERG HJEMMET - Behandlingscenter for alkoholiserede Børn og Unge".

Der ses også et vejskilt: "BISSERUP 20 KM"

STRUENSE (O.S.)

Jeg vil tale med min datter, nu med det samme...

43 INT. INGRID HEIBERG HJEMMET - KONTOR - MORGEN 43

FRU GEISMAR, en 55-årig pligttopfyldende og meget human sygeplejerske sidder bag skrivebordet og taler i telefon.

STRUENSE (O.S.)

...Medmindre hun ikke er der?

FRU GEISMAR

Selvfølgelig er Ursula da her, hr. Struense...

STRUENSE (O.S.)

Så hent hende forhelvede, kvindemenneske!

44 INT. INGRID HEIBERG HJEMMET - GANG/VÆRELSE - MORGEN 44

Fru Geismar går hurtigt ned ad gangen --

-- og standser ved nummer 13.

Der står "URSULA STRUENSE" på et skilt.

Hun vil låse døren op, men døren er ikke låst.

Hun åbner den forsigtigt og stivner --

-- da hun ser en dreng, SVEND, 12 år, ligge livløs på gulvet ved siden af 3 tomme flasker "JOHN WAYNE WHISKY".

Hun knæler ved Svend og konstaterer, at han er død.

FRU GEISMAR

Min Gud, Svend er død...

Hun kigger op på den tomme seng.

FRU GEISMAR

Ursula, hvad har du dog gjort...?

SVENSK TROUBADOUR musik høres fra næste scene.

45 EXT. MOTORVEJ - DAG 45

SVENSK TROUBADOUR musik høres inde fra varevognen med svenskeren ved rattet, der kører ud fra nedkørslen til motorvejen mod København og lægger sig i inderbanen.

46 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG 46

SVENSK TROUBADOUR MUSIK i bilkassetten.

Svenskeren sidder og rokker indlevet til musikken mens han styrer.

47 INT. VAREVOGN - BAG I - DAG 47

Der er næsten helt fyldt med "JOHN WAYNE WHISKY" kasser. Ursula sidder og drikker rutineret af en John Wayne Whisky. Alfred betragter hende bekymret, helt hvid i ansigtet.

URSULA

Hvad er der i vejen? Du ligner en der skal gå med drøn resten af livet...?

ALFRED

...hvad er det du vil?

Hun stirrer bare på ham et øjeblik, så:

URSULA

...jeg er med i en hemmelig organisation...til udryddelse af spiritus. Det er vores mål, at sætte en stopper for børns alkoholmisbrug.

ALFRED

Ved at drikke al spiritussen selv?

Hun drikker demonstrativt igen og smiler skeptisk.

URSULA

...hvad er det du vil?

ALFRED

Mig...? Jeg vil ikke noget...

URSULA

Godt, så kan du hjælpe mig.

Skrækken viser sig i Alfreds ansigt.

48 EXT. MOTORVEJ - DAG 48

Bag varevognen i fart.

Bagdørene bliver åbnet og en stærkt rystende Alfred ses løfte, med besvær, en whiskykasse op.

49 INT. VAREVOGN - FØREHuset - DAG 49

Svenskeren sidder og rokker indlevet til TROUBADOUR-MUSIKKEN, der er ved at nå klimaks.

50 EXT. BAG I VOGNEN - DAY 50

Fra siden ses en whiskykasse blive kylet ud.

51 INT. VAREVOGN - FØREHuset - DAY 51

Svenskerens smil stivner, da et KLIRRENDE BRAG høres samtidigt med at musikken når sit højdepunkt.

Han er et sekund i tvivl, om det er musikken, skruer så ned for den, og hører stadig larm.

Han kigger i sidespejlet --

-- og ser bilerne bag ham dreje undvigende til alle sider og støde ind i hinanden.

SVENSKEREN

Jesus?

52 EXT. MOTORVEJ - RABATTEN - DAG 52

Svenskeren er standset i rabatten og springer ud af bilen, betragter kort kaoset på motorvejen og alle glasskårene og går så hurtigt om til bagdørene.

53 EXT. VAREVOGN - BAGDØRE - DAG 53

Svenskeren åbner bagdørene --

-- og viser forskrækket alle sine plomber, da Ursula presser colten mod hans næse.

SVENSKEREN

Jesus?

URSULA

Okay, persillesovs...du har 10 sekunder til at spytte ud?

SVENSKEREN

Spytte ud...?

URSULA

Låret eller skulderen?

SVENSKEREN

Æh...øh...hvad?

ULLA

Hvorfor slog du Svend ihjel?

Alfred studser.

SVENSKEREN

Æh...jeg ved ikke, hvad du taler om, min ven?

URSULA

Jeg er ikke din ven.

Ursula skyder op i luften.

Svenskeren vender det hvide ud af øjnene og besvimer.

Hun sigter på Alfred.

URSULA

Jeg vil skide på hvad du tænker.

(beat)

Det eneste jeg ved er, at din svensker har slået min kæreste ihjel, den eneste i verden, som jeg elsker og som elskede mig.

Alfred synker bange.

ALFRED

Han er ikke min svensker...jeg...

URSULA

Hvem er Hven?

ALFRED

Hven...? Hvem? Det er ikke nogen ...det er ikke nogen "hvem", Hven er...

URSULA

Låret eller skulderen?

ALFRED

Jamen...Hven er...æh...det er ikke en person...det er en ø...

URSULA
(skeptisk)
En ø...?

ALFRED
Ja...en ø...du ved...ø...sådan
én der ligger ude midt i vandet
nogen gange...en ø...jeg ved
ikke hvordan jeg ellers skal
forklare det...
(beat)
Hven er en lille svensk ø ude i
Øresund mellem Danmark og
Sverige.

Hun rækker ham pludselig en krøllet seddel.

URSULA
Staves det sådan?

Han kigger på sedlen og nikker.

ALFRED
Ja...det er Hven...øen...Hvad
vil du med den...?

URSULA
Det skal du ikke bryde din lille
mælkehjerne med...det forstår
du ikke alligevel...

ALFRED
...jeg forstår ret meget...det
er faktisk det, jeg er bedst
til...til at forstå...gymnastik
og fodbold er jeg ikke så god
til, men til at forstå, det...

URSULA
Begynd ikke igen, mand.

ALFRED
Jeg har skulle forstå meget tid-
ligt...med forældre som mine,
er det bedre at kunne forstå,
end at kunne dribble med en
bold...og det er jeg glad for...
(beat)
Min far har levet som en straffe-
fange i vores lille lejlighed
på Ørnevej, siden min mor fik
en anonym opringning om ham og
kioskdamen, Fru Hytt-Rasmussen...

Ursula betragter ham med et undrende, misfornøjet blik.

ALFRED

...Han-han skulle være set stå
og kysse hende midt i fodgænger-
overgangen i myldertiden. Men
det passer ikke, siger han.

(beat)

Det er bare nogen, der laver
fis med ham. Men min mor tror
han har gjort det, selvom far
har tilbudt at gå med til en
løbeprøve på Rigshospitalet.

Hun griner hånligt og betragter ham hovedrystende.

URSULA

...en "løbeprøve"...hold kæft,
mand. Det er vist på tide du
kravler ud under din mors
skørter.

ALFRED

Min mor går kun med slacks, fra
Kvickly.

Hun blir alvorlig.

URSULA

Jeg vil til Hven, for at dræbe
ham den lort, som har fået min
kæreste myrdet...

ALFRED

Det blir uden mig...

54 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG

54

Ursula puffer Alfred brutalt ind bag rattet, smækker døren
og skynder sig om og ind på sædet ved siden af ham.

Han betragter hende bange -- men også tiltrukket af hende,
hvilket bekymrer ham.

Hun har en John Wayne flasken, drikker en slurk og sætter
den mellem benene.

ALFRED

Hvor ved du fra, han er derover
...på Hven?

Hun gir Alfred den krøllede seddel.

Han læser den.

55 INSERT AF KRØLLEDE SEDDEL 55

Den er skrevet med håndskrift, med kuglepen: "Efter du har slået Svend ihjel, så deler du John Wayne ud på skolerne og kommer hjem til Hven."

56 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG 56

Hun river sedlen ud af hånden på ham og putter i lommen. Mens hun fortæller, ser vi det:

URSULA

Jeg vågnede midt om natten og så Svend ligge livløs på gulvet med min seng...min dør stod åben og jeg hørte skridt ude på gangen...

(beat)

Jeg skyndte mig derud og så lige ryggen af en mand forsvinde ud af bagindgangen. Det var din Svensker...og jeg fulgte efter ham ned til Bisserup...

(beat)

Resten kender du.

Hun tager en slurk.

ALFRED

Jeg forstår ikke...

URSULA

...jeg troede, du sagde, du var god til at forstå...?

ALFRED

Hvorfor slog de din kæreste ihjel?

URSULA

For at hævne sig på min far.

ALFRED

Det forstår jeg ikke...

URSULA

Jo, hvis du vidste hvem min far er...

ALFRED

Hvem...?

URSULA

Christian Struense..."Struense Spiritus Engros"...

Alfred er overrasket.

ALFRED
Er han din far!?

URSULA
Nej.

Alfred er forvirret.

URSULA
Jeg er hans kød og blod, men
han har aldrig interesseret sig
for mig...
(hård)
Nu har du chancen for at vise,
om du har hår på øglen, Børge.

Alfred studser.

URSULA
Kør!

57 INT. BILIST - DAG

57

En bilist kører slalom mellem de mange andre biler, der enten holder, eller kører meget forsigtigt udenom de mange glasskår.

Han får øje på Svenskeren inde i rabatten, som omtåget og jamrende forsøger at kravle op af grøften.

58 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG

58

Alfred synker bange, men er også gal nu. Desperat, gal og tiltrukket af hende i en stor pærevælling.

ALFRED
Jeg kan ikke køre bil. Det kræver
mange timers teori og praksis...

URSULA
Livet er for kort til teori og
praksis.

Hun læner sig over og drejer nøglen rundt og motoren starter.

URSULA
Kør eller dø.

Han kigger på hende -- hun presser colten mod hans næse og ser ud som om hun mener det.

Han lukker øjnene og trykker alle pedalerne i bund.

Bilens motor larmer for fulde omdrejninger, men de rør sig ikke ud af stedet.

ALFRED

Det er det jeg siger, det kræver
mange timers teo...

Hun tager ham på låret, og han slipper straks koblingen.

Bilen springer frem skråt ind på kørebanen.

Alfred får styr over den og er overrasket over sig selv.
Over at han finder det spændende.

Han kigger på hende, og ser hun sidder og tager sig til
maven -- med store smerter -- og ser en sørgmodighed.

Hun ønsker ikke afsløre sin sorg og svaghed. Og sigter
truende på ham med colten.

Det gir et ryk i ham, da hun hurtigt stikker colten ud af
vinduet og skyder et par skud op i luften.

URSULA

Velkommen til virkeligheden,
Børge. Her hjælper ingen kære
mor med eller uden slacks.

Lyden af POLITISIRENER høres nu.

59 EXT. MOTORVEJ - DAG 59

2 Motorcykelbetjente med udrykning kører overlegent udenom
de andre biler --

-- og forbi svenskeren uden at se ham, fordi han ruller
ned i grøften.

60 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG 60

Alfred sidder med sved på panden og styrer uvant og benovet
over sig selv.

ALFRED

(smiler lidt stolt)
...det er måske ikke så svært,
som man gør det til...jeg har
altid været god med mine hænder.
Min mor vil gerne ha' jeg blir
dirigent. Det hele er planlagt.

URSULA

Gå væk.

ALFRED

Det er rigtigt!

URSULA

Skrid!

ALFRED

Hvad-hvad mener du...skrid...?

Hun bevæger sig pludselig ovenpå ham -- og maser sig ind bag rattet, så han må bevæge sig væk under hende over på det andet sæde.

URSULA

Jeg er ikke sat i verden for at blive standset af strømmerne, ligesom alle andre.

Alfred studser over udtalelsen.

Hun trykker speederen i bund og får endnu mere skub i sagerne.

Alfred klamrer sig til handskerummet, lukker øjnene og forsøger at forestille sig en dadel.

En dadel materialiserer sig foran ham.

Han åbner øjnene og ser dadlen -- og smiler roligt.

SMASH CUT TO:

61 EXT. BASEBALL-BANE - DAG 61

Byrda, i sine skinnende slacks, klædt som baseball-spiller slår hårdt med boldtræt til dadlen, der PIFTER væk.

62 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG 62

Alfred blir atter anspændt.

Ser Ursula styre udenom køen ved stoplyset for fuld fart.

URSULA

Der kommer et tidspunkt i en piges liv, hvor hun blir træt af al lortet...der er kun én ting her i livet, der er vigtig ...at blive elsket og at elske nogen...resten er bare gylle...

Hun drikker en ny slurk.

URSULA

Du er heldig, Børge...du har en mor, der elsker dig så meget, at hun barberer sin hage hver dag...

ALFRED
...det er ikke hver dag...

Hun skuler vredt til ham.

URSULA
Min mor er død. Hun drak sig
ihjel.

ALFRED
Det er jeg ked af at høre...

URSULA
Sagde jeg ikke, du skulle holde
kæft!

ALFRED
...nej, du sagde...

URSULA
Hold kæft!

Han betragter hende med stigende bekymring -- og sympati.

63 EXT. MOTORVEJ - DAG

63

Motorcykelbetjentene tvinges nu ind på cykelstien af
bilkaoset og må stå af og trække deres motorcykler.

Pludselig punkterer deres dæk med høje PLAFF, og de
standser ærgelige.

64 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG

64

Ursula har tydeligt smerter.

URSULA
Når jeg har slået svinet ihjel,
så kaster jeg mig ud fra Himmel-
bjerget.

ALFRED
...Hvad?

Hun kigger på ham pludselig meget sårbar og inderligt,
næsten sørgmodigt.

URSULA
Der er ikke noget ved at leve,
hvis man ikke er elsket og ikke
elsker nogen.

ALFRED
Jeg er sikker på, der er nogen
der elsker dig...

Hun skuler igen vredt til ham, men er tydeligt interesseret i at høre mere.

ALFRED

...jeg mener, du er en meget...
 æh...en meget kvik pige...

URSULA

Kvik?

ALFRED

...ja, du ved...du er pæn og
 rank...

Hun sender ham et misfornøjet blik.

ALFRED

Det-det jeg mener er, at man
 aldrig skal miste modet...der-
 der sker altid noget, der får
 en til at se lysere på tilværel-
 sen, som min far siger.

URSULA

Ham der er straffefange på
 Ørnevej på grund af en anonym
 opringning...

ALFRED

Det er det, jeg mener.

URSULA

Hvad?

ALFRED

At-at...først så måtte han ikke
 forlade soveværelset, men nu må
 han sidde ude i køkkenet, hvis
 bare han ikke sætter fødderne
 op.

(synker)

Tingene blir altid bedre...også
 selv om det ser allersortest
 ud.

Idet samme springer motorklappen op og dækker totalt udsynet. Hun er uanfægtet. Han er paralyseret.

URSULA

Det er den værste gang gylle,
 jeg nogensinde har hørt...

(beat)

...du må hellere holde dig til
 at stå udenfor telefonboks og
 pille bussemænd...

Alfred betragter hende, som om det hele er en ond drøm.

Så kigger han ud af sidevinduet, og ser bilerne standse for rødt ved næste stoplys -- og han spærrer øjnene op.

65 INT. SKOLEPSYKOLOGENS KONTOR - AFTEN (FLASHBACK) 65

SKOLEPSYKOLOGEN sidder bag sit skrivebord og ser alvorlig ud. Alfred sidder foran mellem sin mor og far, der står op. Han tørrer hele tiden sine håndflader med papirserviet.

PSYKOLOG

Alfred lider af en enorm aggressionshæmning, men kan nå langt, hvis han kan holde op med at svede i hænderne, så at sige...

BYRDA

Ja, hold op med det, Alfred.

AXEL

Gi' mig den serviet, knægt!

Han river servietten ud af hånden på Alfred. Og gir ham et dask i nakken.

66 INT. VAREVOGN - DAG 66

Ursula kører blindkørsel.

Alfred lukker øjnene og begynder at messe de Tibetanske ord og prøver at forestille sig en dadel -- det lykkedes -- han får et sagligt smil, beroliget, indtil Ursula TRYKKER HORNEN I BUND -- så forsvinder både dadlen og roen.

URSULA

Jeg håber, du har taget rene underbukser på, Børge?

67 EXT. BRØNDBY STRAND - STRANDPORT - DAG 67

Varevognen drejer hasarderet ind af porten og fortsætter ind på strandområdet.

68 EXT. BISSERUP CAMPINGPLADS - DAG 68

Struense går og kigger ind i teltene og campingvognene.

Han standser ved Alfreds lille telt og cykel og kigger sig tankefuldt omkring.

Opdager En ÆLDRE MAND, som står med sin hund og smiler venligt til ham.

STRUENSE

Undskyld, ved du hvem der ligger her...?

ÆLDRE MAND

Ja, det gør Alfred, han er én man lægger mærke til...Han går i samme bukser, som jeg gik i under besættelsen og står tidligere op end fanden...

STRUENSE

Du har ikke set en pige...på 12 år...køn...med sorte læderbukser og hvidt hår...?

ÆLDRE MAND

Nej, det har jeg ikke. Og det tror jeg heller ikke Alfred har. Han er oppe og købe letmælk. Det gør han hver morgen, efter han har ringet hjem til sin mor.

(beat)

Alfred er ikke ligesom alle andre. Han lytter til klassisk musik og interesserer sig ikke for piger... Han skal nok blive til noget.

69 EXT. BRØNDBY STRAND - STRANDOMRÅDE - DAG 69

Varevognen med Alfred og Ursula stadig med motorklappen oppe, drøner ud ad Gyvelstien mod den smalle Gyvelbro.

70 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG 70

Ursula styrer med et koncentreret, fraværende blik.

Alfred stikker hovedet ud af vinduet og ser, at de nærmer sig den smalle gyvelbro.

71 EXT. BRØNDBY STRAND - STRANDOMRÅDE - GYVELBROEN - DAG 71

Varevognen drøner over broen.

72 EXT. VAREVOGN - UDENFOR FØREHUSET DAG 72

Alfred kigger på hende og stivner, da han ser hun ligger bevidstløs ind over rattet.

ALFRED

Jesus.

Han blir for alvor bange -- griber rattet og styrer.

73 EXT. BRØNDBY STRAND - STRANDEN - DAG 73

Varevognen fortsætter med uformindsket fart ned mod vandet og de mange intetanende badegæster.

ALFRED (O.S.)
(råber)
Hjælp! Er der en doktor
tilstede!?

74 EXT. BRØNDBY STRAND - VANDET - DAG 74

Varevognen kører tyve meter ud i vandet --

-- og vædrer en windsurfer, der totalt overrumplet falder omkuld i bølgerne.

75 EXT. BRØNDBY STRAND - STRANDEN - DAG 75

En voksne mand, badegæst, lægger forsigtigt den bevidstløse Ursula ned i sandet.

En anden badegæst bærer på Alfred, som er ved bevidsthed og stiller ham ned.

Manden studser over Ursulas store bryster og bemærker nu, hun stinker af spiritus og kigger misfornøjet op.

#1 VOKSEN
Hun er ikke druknet, men død-
drukken. Du blir her, Fister.

Manden går, og Alfred hører ham sige:

MAND
Jeg ringer efter politiet.

Alfred sætter sig ned i sandet ved Ursula.

Han kigger ud mod varevognen i vandet --

-- ser nogle unge dukke op af vandet med John Wayne whisky flasker i hænderne og råbe et eller andet begejstrede og dykke igen.

Alfred kigger efter manden, der gik op for at ringe til politiet.

Han står i en telefonboks og taler i telefon.

Pludselig dukker Svenskeren op og standser lige ved telefonboksen. Han begynder at spejle ud over stranden.

Alfred lægger sig hurtigt helt ned ved siden af Ursula -- og begynder at messe de Tibetanske ord og forsøger at forestille sig en dadel.

En dadel viser sig kun utydeligt og gnistrende.

Han dropper det og kigger sig rådvild omkring.

76 EXT. BRØNDBY STRAND - TELEFONBOKS - DAG 76

Manden i telefonboksen lægger røret på og træder ud.

Han standser og studser, da han ser Alfred, med Ursula over skulderen, løbe afsted hen imod en lille lystbåd-havn -- forfulgt af svenskeren 30 meter bagefter.

77 EXT. BRØNDBY STRAND - LYSTBÅDEHAVN - DAG 77

Alfred med den bevidstløse Ursula over skulderen løber hen og bevæger sig ud på en af bådebroerne.

Han standser for at få vejret --

-- og kigger sig tilbage og ser Svenskeren, flere mænd og en stor, tyk kvinde med et stort badedyr omkring livet nærme sig i løb.

Alfred kigger sig panisk og rådvild omkring. Får øje på noget og lyser op.

78 EXT. BRØNDBY STRAND - LYSTBÅDEHAVN - DAG 78

En smilende Alfred og den bevidstløse Ursula suser ud af havnen i en lille glasfiberjolle med påhængsmotor.

Svenskeren standser forpustet inde på bådebroen, forbandet.

Han skubber manden, der ringede efter politiet, i vandet, da han standser ved ham og forlanger en forklaring.

Manden der ejer båden kommer hen til svenskeren med en benzindunk.

BÅDEJER

Han kommer ikke langt. Tanken er næsten tom.

79 EXT. KALVEBODERNE - AFTEN 79

En totalt udmattet Alfred padler jollen med hænderne ind til kajen -- med den bevidstløse Ursula.

Han fortøjrer.

Og falder udmattet om i båden og kigger op på stjernehimlen.

På lydsporet høres noget fra Ravels "Fehaven". Musikken standser brat, da --

-- Ursulas ansigt viser sig over ham.

URSULA
Har du en kæreste, Børge?

Han betragter hende, træt og tvær.

ALFRED
Jeg hedder altså Alfred.

Han undrer sig pludselig over spørgsmålet.

ALFRED
Hvorfor spørger du om det?

URSULA
Ikke for noget.

Hun smiler og begynder at nynne "I'm a Barbie-girl".

Han kan ikke greje denne mærkelige pige, men heller ikke sig selv - for han føler sig mere og mere tiltrukket af hende.

80 INT. BYBUS - AFTEN

80

Alfred sidder og ligner døden fra Lübeck ved vinduet og kigger tankefuldt ud på København.

Ursula sover lænende sit hoved og bryst mod hans.

Han betragter hende tankefuld.

Hun ser smuk og helt sårbar og uskyldig ud.

81 INT. VAREVOGN - FØREHUSET - DAG (FLASHBACK)

81

Ursula har tydeligt smerter. Hun drikker en ny slurk.

URSULA
Når jeg har slået svinet ihjel,
så kaster jeg mig ud fra Himmels-
bjerget.

ALFRED
...Hvad?

Hun skuler vredt til ham.

ALFRED

Undskyld.

URSULA

Der er ikke noget ved at leve,
hvis man ikke er elsket og ikke
elsker nogen.

ALFRED

Jeg er sikker på, der er nogen
der elsker dig...

82 INT. BYBUS - AFTEN

82

Alfred blir lidt overrasket, da han ser en tåre glide ned
over hendes kind.

Og bemærker hendes ansigt giver udtryk for smerte igen,
og at hun aer sine mave.

Hun åbner pludselig øjnene og kigger direkte op på ham.

Lille pause, hvor han forsøger at lade som om, han ikke
har opdaget, hun er vågnet.

URSULA

Er du omskåret, Alfred?

ALFRED

Hvad?

Han kigger rundt på de andre i bussen, der alle lader som
om, de ikke lytter.

URSULA

Du kunne jo godt være Jøde eller
sådan noget, siden du kun drikker
letmælk og har problemer med
din mor.

(beat)

Hvad hedder du til efternavn?

ALFRED

Fondue...Sørensen.

URSULA

(smiler)

Fondue?

ALFRED

Det er et navn min mor har købt
for 3.000 kr. Det var en fødsels-
dagsgave fra min far.

(beat)

Hun fik valget imellem et mellem-
navn og en støvsuger.

URSULA

Du må skaffe mig noget at drikke,
Alfred. Ellers dør jeg.

ALFRED

Først skal du på hospitalet.
Bussen standser lige ved
Rigshospitalet.

Hun blir alvorlig.

Og han opdager, at hun stikker colten ind i siden på ham.

URSULA

Du har nogle kønne øjne, Alfred.
Er det dine egne?

83 EXT. ROSKILDEVEJ/TÅRNEVEJKRYDSET - AFTEN

83

En TeleDanmark tekniker-lastbil standser for rødt.

På ladet står Svenskeren i en telefonboks og taler i
telefon.

LAFONG (O.S.)

Er hun på krogen?

SVENSKEREN

Ja...hun har ovenikøbet fået
sig en ny ven.

84 EXT. HVEN - URANIENBORG - AFTEN

84

Lafong fægter med en flot gammel kårde mod den lille brede
mand i olietøj, og HVÆSER endnu være end før, mens han
taler i mobiltelefon.

LAFONG

En ven...?

SVENSKEREN (O.S.)

...en knægt.

LAFONG

Ja, det ved jeg sgu godt, din
narryle. Hvilken knægt??

85 EXT. PÅ LADET AF KTASBIL - AFTEN

85

Svenskeren tager røret lidt væk fra øret.

SVENSKEREN

Det ved jeg ikke. Men det skal
jeg nok finde ud af. Han går
med nogle mærkelige bukser...

(MORE)

SVENSKEREN (CONT'D)

(beat)

Men bare rolig, Lafong, jeg stjæler en bil nu og følger efter dem...

LAFONG (O.S.)

Og Struense...?

SVENSKEREN

Ham har jeg ikke set endnu, men jeg regner med, han snart dukker op.

LAFONG (O.S.)

Selvfølgelig gør han det. Min plan er genial...

86 EXT. HVEN - URANIENBORG - AFTEN

86

Lafong lander hårdt, livløs på jorden.

Den bredde mand kommer hen med en iltflasken på hjul, gir Lafong iltmasken på -- mens svenskerens stemme høres i mobiltelefonen på jorden.

SVENSKEREN (O.S.)

Hallo...? Lafong...??

Lafong åbner øjnene igen.

87 EXT. ØRNEVEJ - AFTEN

87

Alfred og Ursula står og kigger op mod Alfreds forældres lejlighed, den eneste med fosferblåt lys i vinduerne.

URSULA

Hvorfor er lyset blåt?

ALFRED

Min mor har sat blå pærer i alle lamperne efter det med fru Hytt-Rasmussen og min far.

URSULA

Hjælper det?

ALFRED

Det stod der i "Se & Hør", men jeg tror det ikke...

Ursula laver en smertegrinasse og tager sig til maven.

ALFRED

Jeg er ked af det, men vi bliver nødt til at vente til de er gået i seng. Det gør de præcis klokken 21...

RÅHUSKLOKKERNE RINGER 19.00. Hun kigger sig misfornøjet omkring.

URSULA

To timer. Så længe gider jeg ikke stå her og glo.

ALFRED

Vi kan gå ned i cykelkælderen.

URSULA

Jeg skal have noget at drikke. Og det hurtigt.

ALFRED

Der er vand i vaskekælderen.

Hun smiler lidt anstrengt til ham og tager ham blidt om armen.

URSULA

Jeg kan godt forstå, hvis du vil slå mig ihjel. Men du er alt for lyshåret til at sidde i fængsel.

Han ved ikke, hvad han skal sige -- men nyder tydeligt hendes berøring.

Hun kigger sig omkring, lyser så pludselig op, da hun ser navnet på bodegaen, de står lige foran.

URSULA

Hold kæft, mand. "Den Røde Lampe"?

ALFRED

Hvad?

URSULA

Jeg vidste ikke den lå her? Det var her Svend fik sin første brandert.

(beat)

Indehaveren er ligeglad hvor gammel man er, bare man kan betale.

Panikken stormer frem i hans øjne.

88 INT. DEN RØDE LAMPE - AFTEN

88

Alfred og Ursula sidder ved et bord.

Alfreds indre er i oprør -- mest på grund af de følelser, han er ved at få for hende.

ALFRED

...det er meget dyrt her. Det koster 5 kroner bare at tisse!

(beat)

Jeg har engang været herinde efter min far.

INDEHAVEREN, en slesk udgave af Arthur Jensen med stort avanceret hentehår, kommer hen til dem.

INDEHAVER

Godaften, hvad kan jeg gøre for jer, venner. To cola'er eller måske en dejlig kop chokolade?

Han opdager hendes store bryster og studser.

Ursula åbner menukortet.

URSULA

Gi' os to flasker Haut-brion Pessac fra 59.

Indehaveren er overrumplet.

INDEHAVER

Æh hva'...?

URSULA

Det er rødvin, Pedro. Fra det ældste vinslot i Bordeaux. Sig ikke, du ikke fører en af Bordeaux's bedste vine...?

INDEHAVER

Joh...selvfølgelig gør jeg det...

(blir lidt vred)

Men, kære ven...det er jo noget der koster mange pe...

Han tøver, da hun klasker et guld Visa kort op på bordet.

TJENER

Og helst inden vi også får hentehår, tak.

Han samler det begærligt op og studerer det nøje.

INSERT AF VISA KORT hvor vi ser hendes navn er "URSULA STRUENSE".

INDEHAVER
 (slesk venlig)
 To flasker Hout-brion Pessac
 fra Bordeaux...

URSULA
 ..og 59.

INDEHAVER
 Jawohl...æh...sågerne, hr...æh...

Han vimser hurtigt væk.

URSULA
 De får alle By-pass-ansigter,
 når jeg viser mit Guld Visa.
 Jeg har Carte Blance i Nordea.

ALFRED
 Din far må være meget velhavende.

URSULA
 Ja...og nu skal du smage
 spiritus, Alfred.

Han skal til at sige noget, men hun fortsætter.

URSULA
 Du kan ikke gå i graven uden at
 have smagt spiritus.

ALFRED
 ...gå i graven?

URSULA
 Ja, du kan da ikke drikke letmælk
 resten af livet. Tænk på alt
 det, du går glip af...

ALFRED
 Skrumpelever, mener du?

Hun får et sekund et meget alvorligt udtryk i øjnene, men
 blir så atter den samme sorgløse pige.

Indehaveren kommer med Bordeaux'en.

Han er blevet højere -- pågrund af nogle nye sko med høje
 hæle -- og har taget fine hvide handsker på.

Han skænker elegant en sjat vin i Alfreds glas.

Alfred ved ikke, hvad han skal gøre.

URSULA
 Smag på den, Alfred.

ALFRED

Jeg drikker ikke spiritus.

INDEHAVER

(nærmest fornærmet)

Den koster 2000 kroner flasken!

URSULA

Ja. Kom nu, Alfred. Det er bare vindruer...

Alfred drikker ud og kommer til at hoste voldsomt.

URSULA

Du skal lade vinen glide stille og roligt ned, ikke kaste det ned i halsen ligesom letmælk.

89 INT. DEN RØDE LAMPE - SENERE

89

Ursula skænker helt op til Alfred fra nummer to flaske. De er ved isdesserten.

Alfred er fuld, men føler sig temmelig godt tilpas.

ALFRED

Jeg kan ikke mærke noget. Men der er ret varmt herinde...

URSULA

80% af din lever arbejder i øjeblikket med at nedbryde spiritus-sen. Der er kun 20% tilbage til at tage sig af de andre giftstoffer...

(beat)

...Selvfølgelig er det varmt herinde, Alfred.

ALFRED

Spiritus slår dig ihjel.

Han tager en stor slurk og kan li' det.

URSULA

Ikke hvis du drikker med måde.

ALFRED

Med hvem?

URSULA

Hvad så, Alfred? Vil du stadig kæmpe til sidste blodsdråbe for letmælk?

Hun griner, og han begynder også.

Indehaveren kommer hen med en stor, dyr champagne.

INDEHAVER

Kan jeg friste jer med en Gul
Enke?

Alfred griner endnu mere og sender sit bestik på gulvet.

ALFRED

Ingen gule ærter til mig, Pedro.

De kan ikke holde op med at grine, og Indehaveren for-
trækker misfornøjjet på sine høje hæle.

Pludselig står FRU HYTT-RASMUSSEN, en flot fyrreårig kvinde
med enorme bryster og alt for stramtsiddende GULT laktøj
ved dem.

Hun smiler indbydende til Alfred.

Ursula holder op med at grine.

ALFRED

Det er sikkert en gul Enke.

Han griner, alene, og standser hurtigt, da:

HYTT-RASMUSSEN

(affekteret; "æ" i
stedet for "ø")
Undskyld, men er du ikke Axels
søn, Alfred?

ALFRED

Søn...?
(fniser)

HYTT-RASMUSSEN

Jo, det kan du ikke løbe fra,
skat. Jeg vil bare høre om din
far er syg. Det er lang tid
siden, jeg har set ham på gaden.

ALFRED

Min far må ikke gå ud mere...
hvorfor er du interesseret i
min far?

HYTT-RASMUSSEN

Jeg er Fru Hytt-Rasmussen. Har
din far aldrig talt om mig?

ALFRED

Nej, men det har min mor. Hun
taler ikke om andet.

URSULA
Er det rigtigt, han kyssede dig
midt på fodgængerovergangen?

Hytt-Rasmussen smiler rutineret.

HYTT-RASMUSSEN
Hvad siger Axel selv, Alfred?

ALFRED
Han siger, du angreb ham, fordi
han havde sin nye habit på...

HYTT-RASMUSSEN
Han er sød din far. Det er du
også, Alfred.

Der kommer noget farligt over Ursula.

Hytt-Rasmussen trækker en lille lyserød konvelut op af
sin taske og lægger foran Alfred på bordet.

HYTT-RASMUSSEN
Vil du være en skat og "smugle"
det ind til Axel...

ALFRED
Okay...

HYTT-RASMUSSEN
Du er vel nok en sød dreng,
Alfred.

Hun aer ham på kinden.

Ursula er ved at eksplodere.

HYTT-RASMUSSEN
Du bliver sikkert lige så flot
som din far, når du blir stor.
(beat)
Har du en habit, Alfred?

URSULA
Det rager ikke dig, kælling.

HYTT-RASMUSSEN
Såå, lille ven.

URSULA
Skrid inden jeg river "hæl" i
din sminke.

Hytt-Rasmussen tager det helt roligt.

HYTT-RASMUSSEN
Bare rolig, lille ven.
(MORE)

HYTT-RASMUSSEN (CONT'D)

Jeg skal nok lade være med at
løbe af med din kæreste.

Ursula trækker colten og skyder op i luften.

Fru Hytt-Rasmussen vender det hvide ud af øjnene og dratter
bevidstløs om på gulvet.

Alfred griner fuld.

Indehaveren kommer forfærdet hen, og ser hvad der er sket --
-- og at Ursula sigter på ham med colten.

URSULA

Jeg skyder også dig, hvis du
sladrer - det er din skyld,
fordi du serverer alkohol for
mindreårige.

Indehaveren indser sin kattepine, hans hentehår kollapser.

90 INT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - KØKKENTRAPPE - AFTEN 90

Alfred og Ursula kommer op af trappen.

De standser ved køkkendøren.

Alfreds fars hakkende SNORKEN trænger ud indefra.

Alfred fumler nøglen frem og forsøger at finde nøgle-
hullet, men taber nøglen.

Det LARMER mere end man skulle tro.

Axels SNORKEN ophører brat.

AXEL (O.S.)

Sagde du noget, Byrda? Byrda?

Det eneste svar han får, er hendes NASALE SNORKEN.

URSULA

Åben den. Jeg er skide træt.

ALFRED

(hvisker)

Syyssh. Min far er ikke typen,
der hører lyde uden grund.

(beat)

Hvis han fanger en indbrudstyv,
vil min mor tilgive ham meget.

De hører nu KNIRKENDE TRIN inden på den anden side af
døren.

91 INT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - KØKKENDØR - AFTEN 91

Axel i underbukser og nathår griber en paraply --

-- og lister hen og åbner forsigtigt døren ud til køkken-trappen.

Der er nu bælgmørkt, og han blir straks mistæksom.

92 EXT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - KØKKENTRAPPE - AFTEN 92

Axel kurer i mørket med tilbageholdt vejrtrækning hen langs væggen til lyskontakten med paraplyen hævet til slag - og danner en Nosferatu-lignende skygge på væggen.

Da lyset tændes, bliver han lidt forskrækket --

-- Da han ser den storbrystede Ursula stå helt alene i uglede læderbukser og et rødøjet udkørt fjæs på toppen af trappen.

Alfred står bag hende, og er ikke at se, men stikker så meget ud på siderne af hende, at hun får en underlig deform kropsbygning.

AXEL

(smiler)

Godaften, min pige. Hvad kan jeg hjælpe dig med?

Han blir forvirret, da hun presser colten mod hans næse.

Hans paraply åbner sig af sig selv med et FLOP --

-- og han vender det hvide ud af øjnene og dratter livløs om på trappesatsen.

Der er DR1's logo på paraplyen.

93 INT. RØDE LAMPE - AFTEN 93

Indehaveren bakser småjamrende den bevidstløse Fru Hytt-Rasmussen ud af bagindgangen, ind på bagsædet i sin bil.

Hun åbner øjnene og betragter ham forfærdet over sig.

INDEHAVER

Bare rolig, frue. Jeg er gift og kører dem på hospitalet.

Hun forstår ikke.

INDEHAVER

...jeg kærer Dem på hospitalet!

Hun besvimer igen.

94 EXT. INGRID HEIBERG HJEMMET - KONTOR - AFTEN 94

Fru Geismar sidder beklemt over for en alvorlig OVERLÆGE.

OVERLÆGE

Det er meget alvorligt det her,
fru Geismar.

(beat)

Bare en øl eller et glas vin,
så kan hun dø...men inden kan
hun gøre stor skade...slå flere
ihjel!

FRU GEISMAR

Det er ikke sikkert, det var
hende, der slog Svend ihjel.

OVERLÆGE

Når patienter får delirium får
de nærmest psykopatiske
tendenser.

FRU GEISMAR

(sværmerisk)

Hun elskede ham. De var som
Alfa & Romeo...

OVERLÆGE

Romeo & Julie.

FRU GEISMAR

Ja, de stakkels børn.

95 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - AFTEN 95

Alfred og Ursula kommer hurtigt ind og lukker døren.

Alfred får øje på foto'et af hans mor, der står på hans
sengebord --

-- og skynder sig hen og sender det ind under sengen.

Hun betragter undrende en stor indrammet plakat på væggen
med en tibetansk munk siddende i yoga-stilling svævende
en meter over jorden med en dadel svævende lige for øjnene.

Og en stor gettoblaster og en stor stabel CD'er -- alle
klassisk musik.

Hun begynder at tage tøjet af.

Alfred får travlt. Og vil gå. Hun standser ham.

URSULA
Hvor skal du hen?

ALFRED
Jeg...

URSULA
Jeg skyder også dig, hvis du
laver lort...Du bliver her.

Han blir såret.

URSULA
Jeg er ked af, du er blevet
blandet ind i det her, Alfred...
men det er der ikke noget at
gøre ved nu...
(beat)
Har man sagt alkohol må man
også sige bratwurst...

ALFRED
Jeg-jeg skal bare børste tænder.

Han lister ud på badeværelset og låser døren.

Hun sætter sig tungt på sengen, meget alvorlig og
sørgmodig. Ømmer sig på maven, der tydeligt gør ondt.

Tager pistolen og virker et sekund, som om hun overvejer
at skyde sig selv --

-- men så høres ALFRED KASTE (lavmælt) OP ude på bade-
værelset.

Det gør indtryk på hende.

96 INT. ALFREDS BADEVÆRELSE - AFTEN

96

Alfred står og børster tænder, mens han betragter sig
selv i spejlet, klar over han er i stor knibe - men
forbavsende ligeglad.

Han smiler ufrivilligt begejstret, tager sig i det.

Begynder at klaske koldt vand i ansigtet.

Han ser for sig Ursula skyde op i luften, og Fru Hytt-
Rasmussen besvime, men forestillingen overtages af Ursulas
bryster.

Han tager impulsivt sin fars Old Spice og hælder over
sine fødder --

-- og drikker tilsidst en slurk og skærrer en væmmelses-
grimasse.

97 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - AFTEN

97

Lyset er slukket.

Alfred kommer ind fra badeværelset stadig fuldt påklædt og standser op --

-- da han ser alt hendes tøj ligge og flyde på gulvet.

Og ser hendes ansigt stikke op over hans dyne, smilende sødt.

URSULA

Det var du længe om, Alfred. Er du dårlig?

ALFRED

Næh, jeg børstede bare tænder.

URSULA

I tyve minutter?

ALFRED

Så lang tid tog det ikke...jeg kunne ikke tænde lyset derude.

URSULA

Du ved vel, hvor dine tænder sidder. Kom nu og læg dig.

(beat)

Tag tøjet af!

ALFRED

...Jah.

URSULA

Du kan måske ikke gøre det i mørke?

ALFRED

Æh...

URSULA

Kom nu.

Han skynder sig at tage tøjet af, pånær boksershortsne.

Han kryber op i sengen til hende.

Hun bevæger sig straks helt tæt ind til ham, så deres kroppe mødes.

Han er uvant og kejtet, men kan tydeligt godt li' hendes nærhed.

Hun betragter ham med et sødt og kærligt blik, som han ikke rigtig kan finde ud af.

URSULA
Tag dem af, Alfred?

ALFRED
Hvem...?

ULLA
Boxershortsene.

Han kigger rådvildt på hende.

Hun smiler sødt, mens hun hurtigt trækker boxershortsne af ham under dynen.

ALFRED
...Jeg har ikke haft
skoldkopper...

URSULA
Slap nu af. Det er næsten
ligesom at køre bil. Det klarede
du jo fint, ikke...
(beat)
Er det dig, der lugter som en
vandbøffel?

ALFRED
...kan du li' det?

Hun nikker smilende.

URSULA
...jeg er glad for, at du er på
sommerferie...

ALFRED
Er du?

URSULA
(smiler sødt)
Du er min første Mælkeelsker.

Han ved ikke, om han skal synge eller skringe.

URSULA
Bare rolig, Alfred. Man bliver
ikke gravid af at sove sammen.

Hun smiler og rækker ham pludselig sine bryster -- der viser sig at være kunstige latex-bryster.

URSULA
Læg dem bare på natbordet.

Han tager overrasket hendes kunstige bryster og lægger på sit natbord.

Dvæler et øjeblik ved dem, forundret.

URSULA
Godnat, Alfred. Og undskyld.

ALFRED
...Godnat.

Hun lægger sit hoved på hans bryst og falder næsten i søvn med det samme.

Han er nu sikker på, han vil leve med hende resten af sit liv.

Han sender brysterne et blik, griner lidt, føler sig lidt helt stolt og mere voksen.

Han lukker øjnene smilende tilfreds.

ALFRED (V.O.)
Den nat svor jeg, at bruge Old
Spice resten af mit liv, lige
meget hvor meget den steg.

98 EXT. ALFREDS FORÆLDRES KØKKENTRAPPE - AFTEN 98

Axel ligger stadig bevidstløs i sine underbukser med den udslåede "DR1"-paraply i hånden.

99 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - MORGEN 99

Alfred ligger og sover, stadig med Ursulas hoved på sit bryst.

Han vågner pludselig.

Det første han ser er hendes kunstige bryster.

Så lytter han mod døren.

BYRDA (O.S.)
Vil du påstå, du bare var ude
for at kigge efter indbrudstyre,
Axel?

Alfred kigger på uret --

-- klokken er fem om morgenen.

Han springer ud af sengen, ser colten, overvejer et øjeblik noget, dropper det og lader colten ligge.

Kigger ud af vinduet ned på "Den Røde Lampe", hvor alt ånder fred og ro.

AXEL (O.S.)
Det er ikke, som du tror, Byrda.

BYRDA (O.S.)

Prøv mig.

AXEL (O.S.)

Det...jeg har for det første aldrig været sammen med hende Hytt-Rasmussen...

BYRDA (O.S.)

For det andet, er jeg ikke født i går.

AXEL (O.S.)

Der var noget, der rumsterede ude på køkkentrappen. Og jeg var naturligvis nysgerrig og gik derud...

BYRDA (O.S.)

I underbukser...

Alfred går tilbage til sengen og betragter Ursula.

AXEL (O.S.)

...jeg ville ikke vække dig...Da jeg åbnede døren og tændte lyset, så stod der en..en...øh...

BYRDA (O.S.)

Bild mig ikke ind, at du har stået ansigt til ansigt med en indbrudstyv.

(beat)

Du tør knap nok åbne en kuvert, der kommer fra Kommunen.

AXEL (O.S.)

(gal)

Du vil bare ikke forstå. Jeg kunne lige så godt voldtage alle kvinderne på Ørnevej...

BYRDA (O.S.)

Nå, nu kommer det frem.

AXEL (O.S.)

Jeg taler hypnotetisk.

BYRDA (O.S.)

Det kan du godt spare dig her i mit soveværelse.

(beat)

Prøv ikke at tale udenom, Axel. Alle har set dig stå og kysse dette forfærdelige slanke kvindemenneske midt i mylder-tiden.

Det RINGER på døren, utålmodigt.

Alfred stivner og rykker nænsom i Ursula. Hun vågner ikke.

100 INT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - ENTRE - MORGEN 100

Axel åbner døren og blir forfærdet.

Struense står udenfor med en spændetrøje parat.

101 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - MORGEN 101

Axel bakker ind skubbet fremad af Struense hen og ned i en sofa.

STRUENSE

Hvor er hun?

AXEL

Jeg ved virkelig ikke, hvad De taler om hr...?

Kan ikke slippe spændetrøjen med øjnene.

BYRDA (O.S.)

Hvem var det, Axel?

102 INT. ALFREDS FORÆLDRES SOVEVÆRELSE - MORGEN 102

Byrda standser forskrækket halvvejs med at trække sine slacks på, da Struense pludselig står i værelset.

Hun synes et øjeblik, der er noget bekendt ved ham, men genkender ikke Struense og opdager spændetrøjen i hans hånd.

BYRDA

(smiler)

Det er ikke mig, De skal hente.
Det er Axel. Det er ham, der har arbejdet i Danmarks Radio.

STRUENSE

Hvor er hun?

BYRDA

Hun...?

Pludselig går det op for hende, hvad det er manden taler om og smiler triumferende.

BYRDA

Lad mig lige få mine slacks på,
Hr. Hytt-Rasmussen, så skal jeg være der.

Struense studser.

103 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - MORGEN 103

Alfred, nu i joggingdragt og elefanthue, bevæger sig forsigtigt hen til døren.

Han knæler ned ved nøglehullet og kigger ind og studser. Men genkender heller ikke Struense.

ALFRED

Hr. Hytt-Rasmussen...?

104 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - MORGEN 104

Struense, Axel og Byrda, i sine slacks, sætter sig omkring sofabordet med kaffe og varme kryddere.

Axel sidder alene i sofaen med en onskabsfuldt smilende Byrda og en let forvirret Struense på lænestolene overfor.

AXEL

(sukker opgivende)

Jeg aner virkelig ikke, hvad De taler om hr...?

BYRDA

Gør du virkelig ikke det, Axel.

Struense bider sultent i en krydder. Byrda tager det som en kompliment.

BYRDA

(til Struense)

Det er helt nye kryddere fra Irma.

105 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - MORGEN 105

Alfred lister hurtigt tilbage til sengen og forsøger at vække Ursula igen, mens:

BYRDA (O.S.)

Jeg har advaret dig, Axel. Når man leger med andre mænds damer, så lever man ikke længe.

(beat)

Heldigt vi fik oprettet den tandforsikring i tide.

Ursula er ikke til at vække. Hun virker helt død.

106 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - MORGEN 106

Axel sidder og sveder i sofaen.

AXEL

Jeg kunne ikke gøre for det.
Det var hende, der ville kysse
mig. De ved selv, hvordan hun
har det med habitter.

Struense er mere og mere paf, mens han spiser sultent.

AXEL

Jeg havde lige fået min presset.
Og var lige kommet ud i fodgænger-
feltet, så kastede hun sig over
mig og sugede sig fast. Jeg har
aldrig været ude for noget lign-
ende.

BYRDA

Huh...
(til Struense)
En kop til, Hr. Hytt-Rasmussen?

STRUENSE

Æh...hvad...øh...jatak.

107 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - MORGEN 107

Alfred rusker hårdere i Ursula, stadig uden at hun våg-
ner.

Han begynder at blive desperat, mens:

BYRDA (O.S.)

Det er Jacobs Ali-kaffe. Det
er "mesterristningen" der gør
det.

108 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - MORGEN 108

Axel er ved at gå til.

AXEL

Du er velkommen til at gå hele
lejligheden igennem, hvis du
ikke tror på, hvad jeg siger...

109 INT. ALFREDS SOVEVÆRELSE - MORGEN 109

Alfred blir for alvor panisk.

AXEL (O.S.)
Bare kig. Jeg har intet at skjule.

Alfred rusker hårdt i Ursula, stadig uden resultat.

Han opdager hun har ar på undersiden af håndleddene.

Får endnu mere ondt af hende og blir mere opsat på at hjælpe hende.

110 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - MORGEN

110

Struense er træt. Byrda misfornøjet. Axel rejser sig.

BYRDA
Ikke nu, Axel.
(til Struense)
Axel har altid så travlt...en krydder til?

STRUENSE
...æh...jotak, jeg er faktisk ret sulten.

Axel betragter dem -- ved at gå ud af sit gode skind.

BYRDA
De er fra Fakta. Der er tilbud på dem i øjeblikket. To poser med tolv for ti kroner.

AXEL
(råber gal)
Så er det kraftedeme nok.

BYRDA
(helt rolig)
Ja, Axel. Fortæl nu Hr. Hytt-Rasmussen, hvor du har gemt hans kone.

STRUENSE
Min kone?

Byrda og Axel overhører ham.

AXEL
Jamen, Byrda. Du ved da, at jeg aldrig har taget hende med her hjem...jeg har aldrig haft noget med det sindssyge kvindemenneske at gøre.

BYRDA
Så, så, Axel. Sådan taler man ikke om andres koner.

Struense taber syltetøj på sine bukser.

Axel springer op som en elastik --

-- over til Alfreds værelse og flår døren op.

AXEL

Jeg er træt af at blive beskyldt
for at gemme andres kvinder...

Han standser, da både Struense og Byrda pludselig rejser sig og stirrer forbløffede ind i rummet.

Han kigger selv ind i Alfreds værelse --

-- og ser en søvnig Ursula stå nøgen og kigge på ham, mens Alfred sidder på knæ foran hende og bakser med at sætte hendes kunstige bryster fast på hendes bryst.

Da han taber det ene af dem på gulvet, besvimer Byrda.

Axel smækker hurtigt døren i. Og den høres hurtigt blive låst indefra af Alfred.

111 INT. TELEFONBOKS - MORGEN

111

Svenskeren i telefon, ophidset.

SVENSKEREN

Det er rigtigt, Struense er der-
oppe lige nu...hans bil holder
derhenne.

112 EXT. ALFRED'S FORÆLDRES LEJLIGHED - MORGEN

112

Svenskeren står inde i telefonboksen lige overfor op-
gangen, hvor Struenses Chrysler er parkeret.

113 INT. TELEFONBOKS - MORGEN

113

Svenskeren tager røret lidt væk fra øret.

LAFONG (O.S.)

Din narryle, hvis Struense
allerede har fået fat i hende,
så er det hele ødelagt...

(beat)

...så blir du nød til at skyde
dem allesammen...

SVENSKEREN

(chokeret)

Mig...? Jamen...jamen, jeg-jeg
er kun uddannet telegrafist!

LAFONG (O.S.)

Lad vær med at være sådan en
narryle...

Svenskeren får øje på Alfred, der stiger ud af sit sove-
værelsesvindue, i joggingdragt og elefanthue.

Han virker forandret. Selvsikker og målbevidst.

SVENSKEREN

(lettet)

Det blir ikke nødvendigt...Han
kommer ud nu!

Alfred holder fast i væggen og rækker hånden ind til Ursula --

-- der kommer ud af vinduet, også klædt i joggingdragt,
elefanthue og sine store kunstige bryster.

LAFONG (O.S.)

Struense? Har han tøsen med
sig...?

SVENSKEREN

Nej...det er ham knægten og
Ursula...de stikker af...

114 EXT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - MORGEN

114

Alfred hjælper Ursula det sidste stykke ned af nedløbs-
røret, ned på gaden.

De ser ikke Svenskeren, der hurtigt dukker sig inde i
telefonboksen.

115 INT. TELEFONBOKS - MORGEN

115

Svenskeren sidder på hug og ser Alfred trække Ursula med
sig væk hen mod Svanevej.

LAFONG (O.S.)

Kan du se Struense, for fanden!?

SVENSKEREN

Nej, jeg kan ikke se ham endnu...

Han kigger rundt --

- og ser nu Struense komme ud af opgangen med spændetrøjen
i hånden og sætte i løb efter dem.

SVENSKEREN

Jo...Nu kommer han...nu kommer
Struense...han løber efter dem...

116 EXT. KØBENHAVNS GADER - MORGEN 116

Ursula forsøger at følge med Alfred, der trækker hende med sig.

ALFRED

Bare rolig...jeg kender Ørnevej
bedre end min egen lomme, Hr.
Hytt-Rasmussen og hans kone har
kun boet her i ét år.

Ursula er stadig søvndrukken, er bleg og har tydeligt store mavesmerter nu.

117 INT. TELEFONBOKS - MORGEN 117

Svenskeren stadig på hug med telefonrøret ved øret.

LAFONG (O.S.)

En Spændetrøje!?

SVENSKEREN

(henrykt)

Ja, for satan...Struense løber
efter dem med en splinterny
spændetrøje...

LAFONG (O.S.)

For fanden. Det går jo som
smurt. Struense og hans datter
vil være døde inden solnedgang.

118 EXT. KØBENHAVNS GADER - MORGEN 118

Alfred løber trækkende Ursula med sig. Han kigger sig tilbage, og kan ikke se Struense.

Han standser og kigger sig omkring og får en idé.

119 INT. ADVENT KIRKEN - MORGEN 119

Alfred og Ursula kommer ind.

Alfred ser at præsten står oppe ved alteret i fuld gang med en prædiken --

-- over en blomstersmykket kiste på en lille vogn med hjul.

Der sidder kun nogle ældre mennesker på forreste række i almindeligt hverdagstøj.

En af dem med alpehue.

Alfred skubber Ursula ind på den bagerste række.

120 INT. KIRKE - FORRESTE RÆKKE - MORGEN 120

Manden med alpehuen vender sig om, da den store dør glider i med et RUNGENDE SMÆLD.

121 INT. KIRKE - BAGERSTE RÆKKE - MORGEN 121

Ursula sætter sig modvilligt, tydeligt med mavesmerter.

ALFRED

Du bli'r herinde og holder øje,
okay.

URSULA

Holder øje med hvad?

ALFRED

...jeg skal lige ud og se om
Hr. Hytt-Rasmussen er forsvundet.
Jeg henter dig med det samme,
hvis der er fri bane.

URSULA

Hvorfor kan jeg ikke komme med
dig? Jeg kan ikke tåle begravelse-
ser.

ALFRED

Vi skal måske en anden vej ud.
Så det er vigtigt, de tror, at
vi er med til begravelsen...

Han skynder sig ud.

Ursula synker lidt ned i sædet og gør sig så lille og usynlig som mulig.

River elefanthuen af.

122 INT. KIRKE - FORRESTE RÆKKE - DAG 122

Manden med alpehuen hvisker sammen med sidemanden, mens de skæver bagud mod Ursula.

ALPEHUEN

Det kan være hans uægte datter?

SIDEMAND

Nej. Hun er for ung. Jeg tror
snarere det er en af hans elever,
som vil være sikker på, han er
død.

De andre tysser af dem.

De vender deres opmærksomhed tilbage til præsten og smiler andægtigt.

PRÆST

...og derfor må vi aldrig glemme,
at Gud altid er i blandt os...

123 INT. KIRKE - DØR - DAG 123

Idet samme kommer Alfred ind og hvisker højt til Ursula.

ALFRED

Han kommer herind.

124 INT. KIRKE - FORRESTE RÆKKE - DAG 124

Alle gæsterne vender sig om, næsten synkront --

-- og ser Alfred trække Ursula ud fra stolerækken, give hende elefanthuen på igen, og trække hende videre med op mod alteret.

Præsten går i stå.

Alle betragter tavse og undrende Ursula og Alfred nærme sig.

125 INT. KIRKE - DØR - DAG 125

Idet samme går døren op --

-- og Struense træder ind med spændetrøjen parat i hånden.

126 INT. KIRKE - FORESTE RÆKKE - DAG 126

To af gæsterne på forreste række springer straks op og tager flugten ud af sidegangen.

127 INT. KIRKE - ALFRED & URSULA - DAG 127

Alfred og Ursula standser ved gæsterne på forreste række.

Han hvisker til hende:

ALFRED

Lad mig føre ordet...

(beat)

...det er mig, som har drukket
letmælk hele mit livet.

Hun betragter ham overrasket.

Alpehuemanden betragter dem spørgende.

ALFRED

(nikker mod Struense)
 Han hader børn og pensionister.
 Han mener ikke vi bør gå frit
 omkring...han er en slags "hunde-
 fanger", men fanger bare børn
 og pensionister i stedet for
 katte...

URSULA

...Hunde.

ALFRED

Hvad...æh, ja...?

STRUENSE

Ursula, du er blevet narret...de
 vil slå os ihjel...

Alfred studser, men får andet at tænke på, da:

Alle pensionisterne pludselig rejser sig, og skuler ondt
 til Struense, mens de knuger deres stokke.

ALPEHUEN

(til Alfred)
 De fleste af os er pensionister,
 der ikke har andet at lave her
 om formiddagen. Mandagene er de
 værste.

ALFRED

Vi-vi er kommet efter kisten,
 men det er ikke sikkert vi
 slipper ud af kirken...

Struense træder nærmere.

STRUENSE

...I blir nødt til at stole på
 mig...det er en fælde...

Pensionisterne sender ham vrede hadefulde blikke -- og
 viser utvetydigt, at de er parate til kamp for livet.

Alfred begynder at trække kisten og Ursula med ud af
 kirken.

Pensionisterne danner et værn omkring dem, og forhindrer
 Struense i at få fat i Alfred og Ursula ved at RÅBE og
 prikke til Struense med deres stokke.

STRUENSE

Ursula...!

Alfred hører det ikke på grund af pensionisternes tilråb.

128 EXT. KIRKE - DAG

128

En ligvogn standser foran indgangen og to ligmænd bærer en kiste ind i kapellet.

Alfred kommer ud trækkende med kisten og Ursula, stadig omgivet af de råbende og prikkende pensionisterne.

Han skynder sig at trække kisten og Ursula med hen til ligvognen og bakser den op bag i.

Struense kæmper nu hårdt med pensionisterne, der holder ham væk med stokkene og tilråbene.

STRUENSE

Ursula, de vil slå dig ihjel!

Alfred hører det ikke.

ALFRED

Sæt dig ind. Skynd dig!

ALPEHUEN

Skal han ikke begraves?

ALFRED

Nej, familien vil ikke betale for det.

ALPEHUEN

Hvor kører I ham så hen?

ALFRED

Til Vestforbrændingen. Det koster ikke noget, og man får pant for kisten.

Han skubber Ursula ind i ligvognen og springer selv ind bag rattet.

Struense forsøger at mase sig igennem pensionisterne, men de holder ham på afstand med deres stokke og tilråb.

STRUENSE

Ursula, lad vær...stop! Jeg elsker dig!

ÆLDRE KVINDE

Perverse svin!

Hun gir ham et gevaldigt stød med et kraftigt elektrisk selvforsvars-håndvåben.

Struense besvimer, rygende fra stedet han blev ramt.

129 EXT. NORDRE FASANVEJ - DAG 129

Alfred styrer med hvinende dæk ligvognen over Nordre Fasanvej under togbanen.

130 INT. LIGVOGN - DAG 130

Alfred styrer stolt bilen ind på Nørrebrogade, lige forbi en række uddannede bilister, der pænt venter på det grønne lys.

Ursula betragter ham med nye, beundrende øjne.

URSULA

(smiler)

Hundefangere og Vestforbrændingen
...Så er der måske alligevel
håb for dig, Alfi.

ALFRED

Ja, men hvad med dig...?

URSULA

Jeg er sulten...det er et godt
tegn.

Alfred betragter hende håbefuldt -- hun smiler kærligt.

ALFRED (V.O.)

Det var jeg også. Jeg fik mere
og mere lyst til at sove med
hende igen. Jeg var helt vild
med at sove nu.

131 EXT. RÅDHUSPLADSEN - VED PØLSEVOGN - DAG 131

Alfred styrer hasarderet ligvognen op på pladsen og bremser op lige foran en pølsevogn.

Han springer ud, og går om og åbner døren for Ursula, der stiger ud som en dronning og nyder hans galanteri.

De bemærker ikke låget er gledet af kisten, og har blotlagt den døde matematiklærer --

-- en halvfjerdsårig ligsminket mand med fipskæg, der ligner "The Pingvin" fra Batmanfilmen.

Han har ændret position, så han ligger med begge arme udstrakt over kistekanten --

-- og smiler underligt bønfyldende, som tryglede han de forbipasserende om hjælp.

Ursula og Alfred standser ved pølsevognen.

URSULA
Seks ristede.

PØLSEMAND
Seks, sågerne.

ALFRED
Har du tænkt dig at spise alle
dem nu? Færgen sejler lige om
lidt.

URSULA
Man skal slet ikke tænke så
meget, Alfred. Så dør man af
sult.

PØLSEMAND
Enig. Hvor ville branchen være
henne, hvis folk holdt op med
at spise pølser og begyndte at
tænke i stedet for.

Han smiler bredt, men stivner, da en kvinde pludselig
HVINER skrækslagen lige bag dem.

Alfred og Ursula vender sig om --

-- og ser en fornem kvinde ligge og sprælle, som en
rødspætte, mellem sine indkøbsposer lige ved ligvognen.

URSULA
Hold kæft, mand. Han er på vej
ud af kisten.

Pølsemanden får nu travlt.

PØLSEMAND
Ja, det blir lige 145 kroner,
tak.

Alfred får øje på Struenses sorte Chrysler --

-- den holder for rødt ved stoplyset på Vestervoldgade.

Lige bagved standser Svenskeren i en gammel rød Lada.

Alfred lægger bilnøglerne på disken.

Og trækker Ursula med sig hen til en taxa, der standser
for at sætte 2 smukke fotomodeller af.

Alfred skubber Ursula ind på bagsædet og springer selv
ind ved siden af hende.

Idet Alfred smækker døren.

ALFRED
Kør. Til Sletten Havn.

TAXAMAND
Så, så...nu klapper vi lige
hesten.

Alfred presser colten mod chaufførens næse.

På lydsiden høres en HEST VRINSKE.

SMASH CUT TO:

133 EXT. SLETTEN HAVN - DAG 133

Taxaen suser forbi havnekroen og videre ud mod færgen.

Færgen lægger fra havnekajen.

134 INT. TAXA - DAG 134

Taxamanden standser bilen og vender sig om.

TAXAMAND
Ja, det blir lige...?

Alfred og Ursula er allerede ude af bilen.

TAXAMAND
Hey!!

135 EXT. SLETTEN HAVN - BILLETLUGE - DAG 135

Alfred og en syg Ursula løber hurtigt forbi lugen.

BILLETMAND
Hey!!

136 EXT. FÆRGELEJET - DAG 136

Færgen er en meter fra molen, da Alfred og Ursula kommer løbende.

Han tager hende i hånden, og de springer sammen -- til et russisk mandekor off, der siger "hey" -- og når ombord.

137 EXT. FÆRGEN - DAG 137

Alfred og Ursula stiller sig ved rælingen og kigger ind mod havnen, hvor Struenses Chrysler nu standser lige bag taxaen.

Struense går hen og river taxamanden ud af bilen, rusker i ham og kaster ham i havnebassinet.

138 INT. SVENSKERENS LADA - DAG 138

Svenskeren holder lidt fra Struense og smiler tilfreds, mens han siger i sin mobiltelefon.

SVENSKEREN
Din plan lykkedes. De er på vej
over nu...

139 INT. FÆRGEN - RESTAURANT - DAG 139

Der sidder en larmende 3. klasse med deres trøtte lærer og spiser medbragte madpakker og sodavand.

Der sidder også ET ÆLDRE ÆGTEPAR i anoraker og fornuftigt vandretøj. Manden har en stor ornitologisk kikkert om halsen.

De sidder og deler en banan -- og kigger i en bog om "HAVMÅGEN".

De betragter misbilligende den højrøstede skoleklasse.

Alfred og Ursula kommer ind.

URSULA
Her kan jeg ikke holde ud at
være.

Han ser, hun er endnu blegere og har det rigtigt dårligt.

140 EXT. FÆRGEN - SIDEDæk - DAG 140

Alfred fører hende hen ad dækket.

URSULA
Jeg blir nødt til at ligge ned,
Alfred. Det gør skide ondt nu.

Han standser ved en overdækket redningsbåd.

Han hjælper hende op under presenningen ned i båden, og kravler selv op til hende.

141 INT. REDNINGSBÅDEN - DAG 141

Alfred letter en anelse på presenningen mod havsiden, så der kommer lidt lys ind.

ALFRED

Her kan vi ligge uset, indtil
vi kommer til Hven...men du
burde på hospitalet...

Hun smiler varmt, sørgmodigt.

URSULA

Jeg tror ikke, jeg vil kalde
dig Mælkemunk mere.

De betragter hinanden, klar over at de er ved at forelske
sig.

ALFRED

Svend må have været en flot
fyr, siden du ville begå
selvmord...og slå dig ihjel
på grund af ham...

Han tager hendes arm og vender dem om så arrene på hånd-
leddet ses.

URSULA

(spiller hård)
Tro ikke du ejer mig, bare fordi,
jeg har rørt ved dine bokser-
shorts, Børge...

Alfred blir ked af det.

Hun fortryder og bliver helt alvorlig.

URSULA

Alfi...

Hun tager hans hånd og begynder at nuldre den kærligt.

URSULA

Elsker du hende...?

ALFRED

Hvem...?

URSULA

Din kæreste?

ALFRED

Jeg har ikke nogen kæreste...

URSULA

Hold op, Alfred. Tror du ikke
jeg kan se det på en fyr?

Han blir lidt forfærdet.

URSULA

Jeg så billedet, du gemte under
din seng.

Han blir beklemmt.

URSULA

Jeg vidste det. Du kan ikke
tænke en tanke uden, at hun er
med i den. Uden at du får lyst
til at bide i hendes ankelsokker.

ALFRED

Det er et billede af min mor!
Hun tvang mig til at have sit
billede stående. Hun siger jeg
skylder hende det, fordi jeg er
enebarn.

(beat)

Man siger ikke min mor imod.

URSULA

Hvem så?

Hendes blik omringer han øjne.

ALFRED

Hvad...?

URSULA

Hvem er så din kæreste...?

ALFRED

Ikke nogen...

URSULA

Hvorfor hjælper du mig,
Alfred...? Det er kun fordi
jeg har pistolen, ikke...?

Hun får et smerteanfald igen.

Han har mest lyst til at tage om hende og beskytte hende.

URSULA

Vil du ikke lære mig at drikke
letmælk, Alfred?

142 EXT. FÆRGEN - VED RÆLINGEN TÆT VED REDNINGSBÅD - DAG

142

Det ældre fugleinteresserede ægtepar træder hen til
rælingen og indsnuser den friske havluft.

Midt i en dyb indånding får manden øje på to store havmåger --

-- der sidder ved siden af hinanden oven på redningsbåden,
som Alfred og Ursula ligger gemt i.

MAND
(hvisker til kone)
Se Randi...

Konen kigger derhen.

Den ene måge bevæger næbbet, som om den taler samtidig med, at Ursulas stemme høres:

URSULA (O.S.)
Tror du man kan flyve, når man
dør, Alfred?

Den anden måge bevæger nu også næbbet.

ALFRED (O.S.)
...det ved jeg ikke...

Ægteparret er målløse og tror de er vidne til et sjældent naturfænomen. Mågerne fortsætter med at bevæge næbene:

URSULA (O.S.)
Vil du savne mig, når jeg er
død?

ALFRED (O.S.)
...du skal ikke dø...det er du
alt for ung til...

URSULA (O.S.)
Du er meget klogere end
Svend...men du forstår ikke
alt...og du kan ikke forhindre,
at jeg dør...

Ægteparret har tårer i øjnene.

Den ene af mågerne letter og flyver væk. Den anden bliver siddende og gemmer hovedet i fjererne.

Alfred og Ursula er tavse inde i redningsbåden.

Ægteparret er overbeviste om, de har overværet noget enestående og omfavner hinanden.

143 EXT. STRANDVEJENS POLITISTATION - DAG 143

Præsentation. Struenses Chrysler holder udenfor.

144 INT. STRANDVEJENS POLITISTATION - DAG 144

To politibetjente står bag Struense.

Han sidder foran KRIMINALBETJENT HOLM, som sidder bag sit skrivebord med en meget alvorlig mine og rører i sin kaffe.

HOLM

De kastede altså taxamanden i havnen, fordi han forhindrede Dem i at komme i kontakt med Deres datter?

STRUENSE

Ja.

HOLM

Hvad har taxamanden med sagen at gøre?

STRUENSE

Intet. Han dummede sig bare.

HOLM

Dummede sig, hvordan?

STRUENSE

Det har jeg jo lige fortalt.

Struense må beherske sig.

HOLM

(skeptisk)

Ja...De vil altså have os til at tro på, at Nordens største spritsmuglerbande holder til på Hven, Hr. Struense.

STRUENSE

Ja, og vi spilder tiden. Min datter er i livsfare. Det hele er et nummer...

HOLM

Et nummer...?

STRUENSE

Ja, for at lokke mig over til Hven, så han kan slå mig og min datter ihjel.

HOLM

Han...? De mener ham...W.C. Fields?

STRUENSE

Jeg har jo sagt, jeg ikke kender hans navn...men han ringede til mig og fortalte det hele, da jeg var hos frisøren.

Han peger på sin lille båndoptager foran sig på bordet.

STRUENSE

Og I har jo selv hørt ham på
båndet.

HOLM

Hvordan kan det være, at ingen
af os andre nogensinde har hørt
om denne store smuglerbande på
Hven?

STRUENSE

Fordi I er nogle sløve narryler!

Holm og hans kollegaer har nu endnu mindre lyst til at
forstå og imødekomme Struense.

145 EXT. KIRKEBAKKEN HAVN - LANGGANGSBRO - DAG

145

Færgen har lagt til.

To svenske politibetjente står med fotoer af Alfred og
Ursula og nedstirrer skoleeleverne og deres lærer, der
tumler ned ad færgens landgangsbro.

Derefter kommer Ornitolog-ægteparret, der passerer forbi
betjentene med et religiøst blik i øjnene -- som de
allersidste.

Politibetjentene undrer sig over, at dem på fotoerne ikke
har vist sig.

Pludselig høres Ursula SKRIGE højt i smerte, derefter et
højt PLASK i vandet lige i nærheden af, hvor betjentene
står.

De kigger ud på vandet, ser ikke noget umiddelbart - men
spærrer så øjnene op --

-- Da Ursulas kunstige bryster kommer flydende struttende
lige op i luften, og får det til at se ud som om, der
ligger en bevidstløs - storbarmet - nøgen kvinde under
vandet.

Betjentene smider straks skoene og springer i vandet.

146 EXT. VANDET - DAG

146

Betjentene svømmer om kap efter brysterne.

De studser, da brysterne pludselig flyder væk fra hinanden.

Og da betjentene når frem til det ene af dem, og løfter
det op af vandet --

-- ser de, brysterne er kunstige og lavet af blødt latex.

De kaster dem fra sig og kigger vredt rundt.

147 EXT. STRANDBRED/BAG OLJETØNDER - DAG

147

Brysterne flyder i land.

Alfred sniger sig ned til vandet og samler dem op.

Og sniger sig tilbage i dækning bag nogle olietønder hvor Ursula sidder og ser dødsyg ud.

URSULA

Åben dem.

ALFRED

Hvad...?

ULLA

Åben et af brysterne.

Han åbner et af brysterne og afslører, at det indeholder noget marcipanlignende. Plastisk sprængstof.

ALFRED

Er der marcipan i?

URSULA

Nej...det er plastisk sprængstof.
(beat)
Svend var autonom...og hans
storebror i civilforsvaret...

Alfred bliver lidt urolig.

URSULA

Bare rolig. Det kan ikke sprænge
uden detonator...
(tager en op af
lommen)
Sådan en Børge her...

Hun betragter ham meget alvorlig, forelsket i ham.

URSULA

Jeg håber ikke, du er så dum at
forelske dig i mig, Alfred...jeg
er ødelagt...og lever ikke længe
mere...

Alfred er allerede forelsket i hende, men lyver.

ALFRED

Bare rolig...jeg er alt for lys-
håret til at forelske mig...og
jeg har heller ikke råd...

Hun betragter ham med et kærligt blik, men får så pludselig et underligt stift udtryk i øjnene, smiler underligt og besvimer i hans arme.

Idet samme høres:

POLITIBETJENT (O.S.)
Gennemsøg hele havneområdet. De
kan ikke være nået langt.

Alfred kigger frem bag tønderne og ser politibetjentene, sjaskvåde, komme SJOSKE-LØBENDE over mod dem -- nu med hunde.

Alfred ved ikke, hvad han skal gøre med de falske bryster, forsøger at putte dem i lommen, forsigtigt, men lommerne er for små.

148 EXT. HVEN HAVN - DAG 148

Færgen lægger fra og sejler igen.

Politibetjentene med deres hunde render VANDSJOSKENDE rundt og undersøger hver eneste krog i havnen.

149 EXT. GYDE I HAVNEN - DAG 149

Alfred står i skjul, stadig med den bevidstløse Ursula i sine arme, og ser de våde betjente løbe VANDSJOSKENDE forbi.

Alfred bevæger sig længere ned ad gyden og standser ved et hus hvor der står "Kiosk Sillesen" og banker hårdt på.

Kort efter bliver den åbnet og FRU SILLESEN, 62, en rar lille dame, kommer til syne.

Hun studser ved synet af Alfred med Ursula i sine arme --

-- og over brystbulerne under Alfreds trøje -- som vi også først ser nu.

ALFRED
Hun er meget syg. De blir nødt
til at hjælpe mig, frue. Er der
ikke en læge her på øen...?

SILLESEN
Jo da.
(smiler)
Du kan køre med mig, jeg skal
alligevel aflevere noget hos
doktoren nu.

Alfred er positivt overrumplet.

150 EXT. CARPORT - DAG 150

Ursula ligger bevidstløs på bagsædet af fru Sillesens bil.

Alfred sidder på forsædet ved siden af føreren.

Han betragter utålmodigt fru Sillesen i bakspejlet --

-- Hun putter nogle iltflasker i bilens bagagerum og smækker.

151 EXT. KIRKEN - DAG 151

Alfred og dem i fru Sillesens bil suser forbi kirken -- Alfred dukker sig, da nogle politibetjente kommer ud fra kirken.

Fru Sillesen betragter kort Alfred, som lader som om han bukker sig ned for at snørre sine snørrebånd.

152 EXT. URANIENBORG - DAG 152

Alfred og dem i fru Sillesens bil suser forbi Ruinen og fortsætter væk videre ud af landevejen.

153 EXT. LÆGEHUSET - DAG 153

Alfred og dem standser udenfor huset.

"Lægehuset" står der på et slidt skilt.

Alfred stiger hurtigt ud, og løfter Ursula op --

-- Og går hen til døren i lægehuset, som fru Sillesen åbner for ham.

ALFRED

Tak for det.

SILLESEN

Du er velkommen.

154 INT. LÆGEHUSET - VENTEVÆRELSET - DAG 154

Alfred kommer ind med Ursula i sine arme.

Fru Sillesen lukker døren efter sig.

SILLESEN

Sæt dig, så henter jeg doktoren.

ALFRED

Tak.

Alfred sætter sig på en stol, stadig med den bevidsløse Ursula i sine arme.

Fru Sillesen forsvinder ind i "lægeværelset", som der står på døren.

Alfred skynder sig at tage de kunstige bryster ud under sin trøje -- kigger sig om efter et sted at gemme dem -- lægger dem ned i papirkurven og dækker dem til med "Helsebladet".

Han betragter Ursulas smukke, "sovende" ansigt og skal til at kysse hende, da Sillesen kommer tilbage.

SILLESEN

Så kan du godt komme ind.

ALFRED

Tak.

Han rejser sig med Ursula i armene og går ind i lægeværelset.

Fru Sillesen bliver udenfor og lukker døren bag ham.

155 INT. LÆGEHUSET - LÆGEVÆRELSET - DAG

155

Alfred lægger Ursula forsigtigt ned på briksen og kigger sig omkring.

Ved siden af lægens stol bag skrivebordet står en iltflaske med iltmaske og det hele -- og en rullestol.

Han studser lidt over et stort maleri af den franske kårefægter med den store næse, Cyrano DeBergerac, og et andet af W.C. Fields som Mr. Micawber fra filmen "David Copperfield".

Alfred kigger ud af vinduet, da fru Sillesen passerer forbi med en iltflaske.

Så HØRES TUNGE SKRIDT nærme sig - og kort efter træder Lafong storsmilende ind i hvid lægekittel.

Alfred er overrasket over "lægens" W.C. Fields-udseende.

LAFONG

Nå, hvad kan jeg så gøre for dig, min ven...?

Alfred kigger hen på Ursula, som Lafong først opdager nu.

LAFONG

Ah...

Han går hen til hende og begynder at undersøge hende.

LAFONG
Hvad er der sket?

ALFRED
Hun besvimeede.

LAFONG
Har hun drukket vand?

ALFRED
Jeg tror, hun har skrumpeliver.

LAFONG
(overrasket)
Tror du det...hvorfor tror du
det, min ven?

ALFRED
Fordi hun er stukket af fra et
behandlingshjem for alkoholikere,
og hun har store smerter i maven.

Pludselig vågner Ursula op --

-- og da hun ser Lafong lige over sig, gir hun ham en
kæverasler og forsøger at rejse sig op.

Men Lafong holder hende nede.

LAFONG
Sååå, lille ven...små slag...
(ømmer sig)

Alfred er overrasket over hendes reaktion.

URSULA
Hvem er du?

LAFONG
Jeg er lægen her på øen, min
ven. Mit navn er Anders Nordstrøm
...men mine venner kalder mig...
"Lafong".
(beat)
Du kender mig sikkert ikke, men
det gør din far...det er mig
der er opfinderen af "John Wayne
Whisky'en", der smager så godt,
at din far snart vil blive
ruineret og sendt til himmels,
ligesom din kæreste...

Alfred og Ursula er begge overraskede. Hun blir vred. Vil
slå ham, men han holder hende nede.

ALFRED

Jeg vidste ikke, det var ham...

URSULA

Se på ham...synes du, han ligner en læge...?

LAFONG

Såså i to turtelduer...nu får vi os en lille en til øret og sidder pænt og venter på din far kommer ridende.

Ursula gør modstand, men Lafong holder hende i et fast greb.

LAFONG

Ja, du må være tørsigt.

(beat)

Jeg personligt er i besiddelse af en uhyggelig selvdisciplin. Før morgenmaden rører jeg aldrig noget stærkere end gin...

Han tager en flaske "John Wayne Whisky" frem og holder den hen til hende.

Hun er meget tørstig, men forsøger at kæmpe imod, forgæves.

Hun snupper flasken ud af hånden på ham og drikker begærligt.

Lafong griner højt.

LAFONG

Ja, det er bedre end Ecstasy og billigere. Faktisk er der Ecstasy i. Den kommer til at gå rent ind hos alle børn og unge...i hele Norden!

(beat)

Tørst er noget forfærdeligt noget. Jeg husker en ekspedition til Afghanistan. Vi mistede proptrækkeren, og i flere døgn var vi tvunget til at leve udelukkende af mad og vand!

ALFRED

Hvad har du tænkt dig at gøre ved os...og hendes far?

LAFONG

(til Ursula)

Han er sød. Og forelsket.

(MORE)

LAFONG (CONT'D)

(beat)

Jeg elskede engang en smuk blondine. Hun drev mig til druk. Det er det eneste, jeg skylder hende tak for.

(beat)

I dag har jeg det med kvinder som med elefanter. Jeg kan godt lide at se på dem, men jeg vil nødigt eje én.

URSULA

Hold kæft hvor har jeg været en stor idiot. Han har brugt mig som lokkedue...Han vil slå os alle ihjel...

ALFRED

(blir gal)

Det er tarveligt.

Lafong betragter ham overrasket.

ALFRED

Jeg har opført mig ordentligt hele mit liv, holdt døre for ældre damer og spist lever. Aldrig gjort nogen fortræd... afleveret penge, som jeg har fundet på gaden...børstet tænder 3 gange om dagen...det er sgu ikke retfærdigt...

Det synes at gøre indtryk på Lafong.

LAFONG

(alvorlig/sørgmodig)

Nej...Jeg forstår godt, hvad du mener, min ven. Sådan har jeg også følt det, hele mit liv.

(beat)

Jeg børstede også tænder 3 gange om dagen og alligevel kunne jeg ikke komme ind på lærerseminariet ...det er livet, min ven. Nogen af os trækker bare det korteste strå...alt hvad jeg kan li er enten ulovligt, umoralsk eller fedende...

(får tårer i øjnene, snøfter)

Okay, min ven...hvad hedder du?

ALFRED

Alfred...

LAFONG

Okay, Alfred...jeg skal nok
lade være med at skyde jer...

Alfred lyser op, lettet.

156 EXT. HVEN - URANIENBORG - DAG

156

Den brede mand står parat med iltflaske og maske ved siden af Ursula, som sidder bundet i rullestolen.

Lafong, nu klædt som "Mr. Micawber" og en meget nervøs, sammenbidt Alfred står over for hinanden hver med en gammel kåre, parat til at duellere.

LAFONG

Det er muligt, jeg er en løgner,
men jeg er i hvert fald en gentle-
man...

Han tilbyder Alfred en slurk af hans lommelærke. Alfred afviser surt. Lafong tager sig en ordentlig slurk.

LAFONG

Alkohol og ikke hunden er menne-
skets bedste ven. En hund vil
give sig til at slikke din hånd.
Det er der ingen flaske, der
vil gøre.

(beat)

Hvis din whisky nogensinde skulle
begynde at slikke din hånd, vil
jeg anbefale dig at holde en
pause med at drikke - en 5-10
minutter.

Han putter lommelærken i lommen og går til angreb.

En brutal og livsfarlig fægtekamp begynder - hvor Alfred flere gange er ved at blive gennemboret, men når mirakuløst -- mest takket være hans unge alder og hurtighed -- at undgå Lafongs klinge.

Lafong holder en drikkepause.

LAFONG

En anden fordel ved whisky
fremfor hunde er, at whiskyen
ikke behøver disse jævnlige
ormekure.

(beat)

Og alkohol kan passe sig selv.
Hvilket er mere end man kan
sige om en hund.

Han putter lommelærken i lommen og angriber igen.

Det ser sort ud for Alfred, men så dratter Lafong pludselig bevidstløs omkuld og skal have ny ilt. Den brede mand gir ham nyt ilt, og Lafong går til angreb igen.

Da det ser allersortest ud, og Alfred ser ud til at have mødt sine banemand, begynder han at messe de Tibetanske ord og forestille sig en dadel --

-- den bliver synlig lige imellem Lafong og ham.

Lafong ser den også - og studser et sekund, nok til at Alfred kan stikke sin kåre i brystet på Lafong.

Lafong går i knæ med et overrumplet smil.

LAFONG

"Alt i alt ville jeg hellere
være i Philadelphia".

Han råber sig højt og dratter om på jorden, stendød.

Den brede mand trækker en pistol og skal til at skyde Alfred, men Ursula formår at bevæge rullestolen ind i hans skinneben og gør ham ukampdygtig et øjeblik.

Idet samme dukker en ambulancehelikopter op med politiet og Struense.

Den brede mand kaster våbnet og overgiver sig.

Alfred går vredt hen imod Struense, der springer ud af helikopteren.

Alfred griber fat i ham.

ALFRED

Nu er det sgu nok! Min far har
aldrig kysset deres kone og han
vil aldrig nogensinde gøre det.

STRUENSE

Flyt dig, knægt!

Han skubber Alfred hårdt omkuld --

-- og skynder sig hen til Ursula, der hænger livløs i rullestolen.

Ambulancefolkene kommer hurtigt hen med båren.

Får hende lagt på den og bærer hende hurtigt tilbage til helikopteren.

Struense følger efter dem --

-- men bliver igen standset af Alfred, der er kommet på benene.

ALFRED
Hvad foregår her?

STRUENSE
Det kan du jo meget passende
fortælle politiet!

Han skubber Alfred omkuld igen.

Og skynder sig hen til helikopteren.

Alfred bliver pludselig trukket op i kraven af de svenske
politibetjente.

ENE BETJENT
Så er ballet forbi, min ven.

Alfred ser Struense springe op i helikopteren, der letter
og flyver bort i retningen af Danmark.

Han kigger længselsfuldt og forvirret efter helikopteren,
mens betjentene slæber ham hen mod deres politi-Volvo.

157 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - AFTEN 157

I tv fortæller man i nyhederne om afsløringen af Nordens
største spritsmuglerbande på Hven, mens der vises bil-
leder fra lægehuset og af Lafong.

Alfreds mor og far og Alfred sidder i sofaen og kigger
på.

158 EXT. URANIENBORG - AFTEN (På TV) 158

Vi ser ruinen, mens:

NYHEDSOPL SER
Uraniensborg viste sig at være
fyldt med flere tusind kasser
John Wayne Whisky, der skulle
være solgt til alle skoler i
hele Norden, og har fungeret
som spritsmuglernes lager og
spritbrænderi.

159 EXT. HVEN - MARK LIDT VÆK FRA URANIENBORG - DAG (På TV) 159

Alfred kommer slæbende med en kasse "John Wayne Whisky".

Billedet udvides, og vi ser nu han går hen til en kæmpe
stor stabel af flere tusind John Wayne whisky kasser og
stiller kassen og skynder sig væk.

En bombeekspert kommer hen til stablen og anbringer Ursulas
falske bryster --

-- stikker detonatoren i dem og skynder sig væk --

-- hen til politiet, Alfred og de andre, der sidder i dækning.

Straks efter eksploderer whisky-kasserne med et enormt ildsprudlende, GLASKLIRRENDE drøn.

160 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - DAG 160

Alfreds mor holder sig for ørerne.

Alfred smiler stolt.

NYHEDSOPL SER

Takket være Alfred Fondue Sørensen fra Ørnevej i København, så er Lafong's smuglervirksomhed en saga blot og Ursula Struense, og hendes far Spiritus grossist Christian Struense, stadig i live.

161 EXT. URANIENBORG - DAG 161

Alfred bliver interviewet foran lægehuset -- med T-shirt på med reklame for mejeriet "Arla" og siger:

ALFRED

Jeg har kun drukket letmælk hele mit liv...

162 INT. ALFREDS FORÆLDRES STUE - DAG 162

Alfreds mor smiler stolt og kysser ham i håret.

Alfreds far er ved at græde.

163 EXT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - NÆSTE DAG 163

Alfred står ved busstoppestedet i en flot, sort habit, med sin gettoblaster og en buket røde roser i hånden.

164 EXT. "DEN RØDE LAMPE" - NÆSTE DAG 164

Indehaveren af "Den Røde Lampe" bliver eskorteret ud i en ventende politibil på sine høje hæle af to politibetjente, mens han skuler surt over på Alfred.

Bodegaen bliver lukket og forseglet.

Politibilen kører bort.

165 EXT. ALFREDS FORÆLDRES LEJLIGHED - NÆSTE DAG 165

Alfred skifter hånd med roser og gettoblaster og kigger utålmodigt efter bussen.

Fru Hytt-Rasmussen kommer gående hen imod ham.

Han ser hende først, da hun pludselig går i en stor bue udenom ham ud på kørebanen, tydeligt bange for ham --

-- og er lige ved at blive kørt ned af bussen, der kommer.

Den til "Rigshospitalet".

Alfred stiger op og kører afsted.

166 INT. BUS - DAG 166

Alfred sidder ved vinduet med gettoblasteren og roserne og kigger tankefuldt ud.

167 EXT. KIRKEGÅRD - DAG 167

Der er ingen.

Kun rågerne i kirketårnet.

Alfred kommer gående med gettoblasteren og de røde roser mellem gravene.

Han standser ved en grav.

På stenen står der "...LA STRUENSE", fornavnet er næsten dækket til.

Han stiller gettoblasteren på jorden og lægger roserne ved gravstenen.

Så sætter han sig ned og retter gettoblasteren ind så dens højtalere vender mod gravstenen.

Trykker på PLAY.

Og Ravels "Fehaven" (sidste sats fra "Gåseeventyret") lyder på kirkegården.

Pludselig sætter en pige sig ved siden af ham -- det viser sig at være Ursula lyslevende.

Hun rækker ind og fjerner det der skygger for fornavnet -- og vi ser der står "Giesela".

URSULA

Min mor elskede også klassisk musik.

ALFRED

Verden ville blive meget bedre,
hvis flere lyttede til klassisk
musik...

URSULA

Såså, Alfred, små slag...lad os
nu først lige få dem til at
drikke letmælk...

Hun gir ham en kvart mælkekarton med sugerør og tager en
selv og smiler til ham. Han suger i sig, men spytter det
pludselig ud.

ALFRED

Føj, det er skummetmælk!

URSULA

Ja.

ALFRED

Det smager af pommeren til.

URSULA

Ja. Du har ret. Der er ingen
grund til at være fanatisk.

Hun smiler og tager skummetmælken fra ham og gir ham en
stor Havannacigar og tager selv en. Han studser, indtil
hun bider et stykke af cigaren og tykker på det i stedet
for at spytte det ud.

URSULA

Bare rolig, Alfred. Det er en
helsecigar...lavet af dadler!

Han tager en bid og smager forsigtigt, lyser op og smiler.

De læner sig tilbage og lytter til den smukke slutning på
Ravels "Fehaven", mens de gumler på cigaren og kameraet
kraner op.

SLUT